

ENTIAL
NAGER'S
ANUAL

یادنامه شادروان دکتر بنزاد دمار

متخصص پزشکی اجتماعی

عضو هیات علمی گروه حکمرانی و سلامت
پژوهشکده علوم و اعصاب دانشگاه علوم پزشکی تهران

تو، در افسانه‌ها جاوید خواهی ماند

تو، اندر سینه‌های کرم خواهی زیست

تو، با انبوه پاک مردمان خوب قلب شهر خواهی ماند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یادنامه دکتر بهزاد داری

متخصص پزشکی اجتماعی، پژوهشگر برجسته و نستوه

عرصه بهداشت همگنی و سلامت اجتماعی

یادنامه دکتر بهزاد دمازی

گردآوری و تدوین: دکتر مریم رهبری بناب، مهشاد دمازی، مرضیه خونانی

با همکاری: دکتر عباس وثوق مقدم

ویرایش: دکتر ابولقاسم پوررضا

زیر نظر: دکتر سید حسن امامی رضوی

طرح جلد: میثم اسدخانی

ناشر: انتشارات طب و جامعه

تیراژ: ۱۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول

قیمت: اهدایی

خرداد ۱۴۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۲۲۲-۶۷-۶

ISBN: 978-600-7222-67-6

«کلیه حقوق متعلق به انتشارات طب و جامعه است»

انتشارات طب و جامعه: ۰۹۳۹۴۶۲۸۳۸۸ - tbojameh@gmail.com

تقدیم بہ

روح پاک دکتر بنزاد داری

کہ محظ ای از آموختن و آموزش در حیات خانی خود باز نیاستاد

نمی دانم چرا رفتی
نمی دانم چرا، شاید خطا کردم
و تویی آنکه فکر غربت پشیمان من باشی
نمی دانم کجا، تا کی، برای چه،

ولی رفتی و بعد از رفتنت باران چه معصومانه می بارید
و بعد از رفتنت، یک قلب دریایی ترک برداشت
و بعد از رفتنت، رسم نوازش در نمی خاکستری کم شد
و کجایی که هر روز از کنار پنجره با مهربانی دانه بر می داشت
تمام بال بایش غرق در اندوه غربت شد

و بعد از رفتن تو، آسمان چشمه هایم خیس باران بود
و بعد از رفتنت، آنکه کسی حس کرد من بی تو، تمام، هستی ام از دست خواهد رفت
کسی حس کرد من بی تو خزاران بار در حریمت خواهم مرد
و بعد از رفتنت، دریا چه بغضی کرد
کسی فهمید تو نام مرا زیاد خواهی برد
و من با آنکه می دانم تو هرگز نیامد من را با عبور خود خواهی برد
هنوز آشنه پشیمان زیبای تو ام،
برگرد !!

...

...

کدامین دل کندیار؟

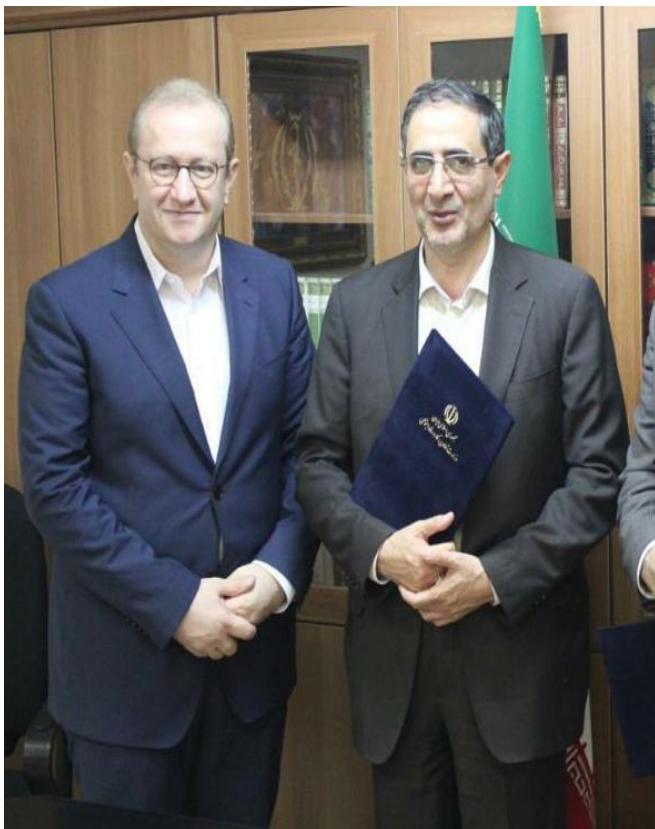
کدامین ضرب بر اش اگند؟
کدامین ناروا از پشت؟
نگد در چشم باهری ست بارانی
نفس در سینه با شیون
سخن با در زبان نوحه
زبان با در دهن الکن

....

تو، در افسانه با صاوید خواهد ماند
تو، اندر سینه با می گرم خوابی زیست
تو، با انو هاک مردمان خوب قلب شهر خوابی ماند
شوق آزر کلین رویت، سپیده با کی خویت
سلام صجد م همت، توان گوی نیرویت، کبود شام اندو بیت!
بر سوکت، ای بر سوکت هر چه چشم پاک اشک افشان
من اینک در تمام چشم با می پاک می کریم
من اینک در تمام آه با می سرد می نالم
لب و دندان گزبان با خاطر اندو سبار خویش می گویم
چرا این سان؟ چرا تنها؟ چرا ناگاه؟

تقدسه شعرایی که توسط دکتر ابوالقاسم پوررضا در نیم اردیبهشت ماه ۱۴۰۰ بر سر سفره آران مرحوم قرأت شد.

۹	مقدمه دکتر سید حسن امامی رضوی
۱۱	زندگینامه، به قلم همسر
۳۹	دلبسته اعضای خانواده
۳۹	نگاهی به کارنامه دکتر بهزاد دماری
۴۱	- اهم پژوهش‌ها و ابتکارات ملی
		• دوست (الگوی دیده‌بانی و سیاست‌گذاری سلامت)
		• همت (الگوی همکاری بین بخشی و مشارکت مردم در سلامت استان)
		• تاج (الگوی دیدبانی توسعه پایدار جامعه)
		• توشه (الگوی تقویت شبکه‌های حرفه‌ای)
		• نجم (الگوی نسل جدید مراکز بهداشتی درمانی)
		• کاج (کاربست شیوع شناسی اعتیاد در جامعه کار و تولید؛ الگوی ارتقای سلامت کارگران)
		• سراج (الگوی خدمات سلامت روانی و مراقبت اجتماعی)
		• ساج (سند سیاست سلامت اجتماعی)
		• ماج (الگوی مراقبت اجتماعی جامع)
		• سامان (الگوی خدمات یکپارچه و جامع سلامت روانی و مراقبت اجتماعی ایران)
		• باغ (الگوی بسته امنیت غذایی شهرستان)
۶۵	- اهم کتاب‌های تألیفی
		• اصول و فنون مدیریت فردی
		• اصول و فنون مدیریت پروژه در نظام سلامت
		• اصول و فنون بازاریابی اجتماعی در نظام سلامت
		• اصول و فنون حمایت طلبی در نظام سلامت
		• اصول و فنون مشارکت مردم در نظام سلامت
		• اصول و فنون کار تیمی و ارتباط مؤثر
۷۳	بهزاد به قلم اساتید، همکاران، دوستان
۹۵	بهزاد به روایت مسئولان
۱۰۷	سخن آخر، به قلم یگانه دخترش

مقدمه استاد، دکتر سید حسن امامی رضوی

اردیبهشت ماه ۱۴۰۰ برای کسانی که دکتر بهزاد دمازی را می‌شناختند ماه تلخی بود. چرا که این دوست فرهیخته چهره در نقاب خاک کشید و ما از وجود ایشان محروم شدیم. سخن گفتن در خصوص ایشان بسیار سخت است. دوستی بیست ساله من مملو از خاطرات شیرین و البته بندرت خاطرات تلخ است. تلخی نه به این علت که بین ما فاصله‌ای افتاده باشد، بلکه بخاطر نامایماتی است که بر این دوست بزرگوارم تحمیل شد و او با صبر و بردباری آن سختی‌ها را تحمل نمود.

دانش‌آموزی ممتاز با آرزوهایی بلند از شهر تبریز حرکت کرد و پا به قدیمی‌ترین و بزرگترین دانشگاه کشور گذاشت و با درجه‌ای عالی دوره پزشکی را به اتمام رسانید. آنچه بهزاد را از دیگر دانشجویان متمایز می‌نمود، سخت‌کوشی وی و دغدغه‌مندی نسبت به مشکلاتی بود که در اطراف خود می‌دید. برای هر مسئله اجتماعی به دنبال راه حل می‌گشت و عده‌ای از دوستان را به دور خود جمع می‌کرد تا به نحوی راهکاری مناسب برای آن مسئله پیدا کنند. از همان دوران به مستندسازی اعتقاد داشت و هنوز هم آثاری که در دوران دانشجویی برای معاونت آموزشی وزارت بهداشت تولید کرد، ارزشمند و قابل استفاده هستند.

پس از اتمام دوره پزشکی عمومی و خدمت طرح نیروی انسانی، علی‌رغم اینکه می‌توانست در بهترین رشته‌های تخصصی بالینی ادامه تحصیل دهد، رشته پزشکی اجتماعی را انتخاب کرد. تا در حوزه‌ای سخت به مبارزه با مشکلات اجتماعی مؤثر بر سلامت فائق آید. این تصمیم بیش از این که برای او مفید باشد برای جامعه ایران استفاده داشت. در عمر کوتاه ۴۸ ساله‌اش آنقدر کار کرد و آنقدر مستندات و مکتوبات از خود بجا گذاشت که خیلی ۸۰ ساله‌ها نداشته‌اند.

یکی از مهمترین خصوصیات دکتر دمازی اعتقاد به کار جمعی و توسعه مشارکت بین‌بخشی بود و در این راه از جان مایه گذاشت. امروز بسیاری از کارشناسان حوزه‌های اجتماعی کشور در وزارتخانه‌های مختلف، مدیون آموزه‌های این مرد بزرگ هستند. بهزاد ابودر زمان ما برای نظام سلامت بود و می‌توانیم بگویم فقدانش غیر قابل جبران است.

تاریخ، خدمات ایشان به سلامت اجتماعی کشور ایران را فراموش نخواهد کرد. هرچه بگذرد ابعاد شخصیتی وی برای دانش پژوهان بیش از پیش شناخته خواهد شد. خداوند روح بلند این دلسوخته ایران را مشمول رحمتش نموده و جایگاهی متعالی در بهشت برین برایش ذخیره نماید.

زندگینامه

به قلم همسر؛ دکتر مریم رهبری

دکتر بهزاد دمازی

متخصص پزشکی اجتماعی

دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تهران، پژوهشگر علوم اعصاب،

مدیر گروه آموزشی و تحقیقاتی حکمرانی و سلامت

عضو وابسته فرهنگستان علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران

دکتر بهزاد دمازی در نوزدهم تیرماه سال ۱۳۵۲ در تبریز متولد شد و تجربه‌های زیستن در این جهان را در آغوش مادری پرمهر و پدري پرتلاش آغاز کرد. در شش سالگی وارد دبستان «جهان کودک» شد و دوران دبستان را در مدرسه «مسئین طباطبایی» به پایان رساند. سپس وارد مدرسه راهنمایی «شهید بهشتی» شد و در سال ۱۳۷۱ پس از اخذ دیپلم با معدل عالی از دبیرستان «فردوسی» تبریز با کسب رتبه ۸۰ کنکور، در رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران پذیرفته شد. دوره پزشکی عمومی را با کسب رتبه شش در آزمون پره انترنی در سال ۱۳۷۹ به اتمام رساند.

ما در خرداد همان سال ازدواج کردیم. ایمان به خدا، داشتن اهداف مشخص در زندگی و مسئولیت‌پذیری از مهم‌ترین ویژگی‌های اخلاقی و شخصیتی بهزاد بود که به من اطمینان می‌داد، تصمیم درستی در انتخاب همراه زندگی‌ام گرفته‌ام. حاصل این پیوند، دو دستاورد مهم است: اول تولد دخترمان مهشاد که همواره امیدی پر قدرت در تمام دوران زندگی‌مان بوده و از خدا می‌خواهم کمک کند تا با برخورداری از گنجینه میراث این پدر فرهیخته، فرزند خلف و رهرو راستین او باشد. دوم هموار کردن مسیر رشد و تعالی برای یکدیگر در ابعاد فردی، اجتماعی و حرفه‌ای که همواره با حمایت و هم‌افزایی قرین بوده است.

بهزاد در دوره انترنی در سال ۱۳۷۸ به همراه تعدادی از دوستانش که گروهی نخبه از ورودی‌های ۷۱ بودند، در معاونت آموزشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به عنوان مشاوران جوان گرد هم آمدند تا برای مسائل بخش آموزش پزشکی، تدابیر و راهکارهایی ارائه کنند. انتشار دو هفته نامه «پیک مدیریت دانشگاهی»، آموزش و هدایت تدوین برنامه راهبردی دانشگاه‌های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کشور و طراحی مرکز مهارت‌های دانشگاهی^۱ برای اولین بار از محصولات آن دوران بود. پس از مدتی مسائل حوزه سلامت را فراتر از بخش آموزش یافتند، در سال ۱۳۷۹ مؤسسه پژوهش و توسعه «پیشگامان طب و تدبیر» را به ثبت رساندند تا دایره مطالعات و ایده‌های خود را گسترش دهند. طراحی، اجرا و تولید بسته‌های آموزشی «مهارت‌های پایه ارتباط پزشک و بیمار»، بسته‌های آموزشی مهارت‌های بالینی ویژه مراکز مهارت‌های دانشگاهی، انتشار چندین جلد

¹ Skill Lab

کتاب از جمله «تحصیل موفق در دانشگاه» از جمله محصولات مشترک این تیم بود. این مؤسسه با مهاجرت برخی از اعضای تیم و آغاز دوره تخصص بالینی برخی دیگر به فعالیت خود خاتمه داد. ولی بهزاد، پس از آنکه در آزمون تخصص پزشکی در رشته پزشکی اجتماعی در سال ۱۳۸۲ پذیرفته شد، موسسه «پژوهشگران طب و جامعه» را با هدف طراحی و اجرای طرح‌های مطالعاتی در راستای رسالت رشته تحصیلی خود به ثبت رساند. در دوره دستیاری مطالعاتی را برای بازبینی برنامه آموزشی رشته تخصصی پزشکی اجتماعی آغاز کرد. دوره شش ماهه آموزش در عرصه را در واحد کشوری اصلاح نظام سلامت در معاونت هماهنگی و امور شوراها و مجامع وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در کنار مرحوم دکتر کامل شادپور، دکتر علیرضا دلاوری، دکتر عباس وثوق مقدم، دکتر محمدحسین سالاریان‌زاده و ... گذراند و در توسعه برنامه‌های آن واحد مشارکت کرد. او در سال ۱۳۸۵ با رتبه پنجم مورد تخصصی را دریافت کرد.

دکتر دماری در سال ۱۳۸۶ به ریاست انجمن علمی پزشکی اجتماعی انتخاب شد و به مدت دو دوره عهده دار این مسئولیت بود. درحالی که مطالبه برخی از اعضای انجمن، افزایش تعرفه ویزیت این رشته در حد تخصص‌های بالینی بود، او علاوه بر مکاتبه و مذاکره با سازمان‌های بیمه‌گر، تلاش بسیار کرد تا ایشان را متوجه جایگاه مهم و نقش کلیدی این رشته در مدیریت نظام سلامت، سیاست‌گذاری عمومی سالم، تدارک خدمات پیشگیری و ارتقای سلامت جامعه کند. آقای دکتر عباس وثوق مقدم و سرکار خانم دکتر نرگس رستمی که هر دو دانش آموخته این رشته بودند همواره با دیدگاه‌های او همراه و در انجام کارها، همکار و یاورش بودند.

به جرأت می‌توانم بگویم در آن زمان، بهزاد از معدود فارغ‌التحصیلان رشته پزشکی اجتماعی بود که متوجه شده بود «در تأمین سلامت نه تنها وزارت بهداشت بلکه تمام دولت و جامعه باید ایفای نقشی کنند» و در این راستا به نهادینه کردن رویکردهای بین رشته‌ای، همکاری بین‌بخشی و مشارکت مردم به عنوان الزامات اساسی ارتقای سطح سلامت جامعه در کشور تأکید داشت.

داشتن مهارت‌های پایه‌ای و تخصصی از قبیل: مدیریت فردی، مدیریت پروژه، کار تیمی، برنامه‌ریزی راهبردی، برقراری ارتباط مؤثر، حمایت‌طلبی و بازاریابی اجتماعی، موجب شده بود تا بهزاد به عنوان یک فرد عملگرا ایمان داشته باشد که ایده‌های خلاق خود را می‌تواند به مرحله اجرا درآورد. او در همین راستا، در سال ۱۳۸۷ تدوین برنامه جامع سلامت استان قزوین را با رویکرد مشارکتی با همکاری سازمان‌ها و نهادهای دولتی و مردمی به عنوان یکی از زیرپروژه‌های طرح مهم «به سوی توسعه پایدار استان قزوین» باهدف الگوسازی برای همکاری بین‌بخشی و مشارکت مردم (همت) به سرانجام رساند. این الگو پس از پنج سال اجرا و ارزشیابی در شهریور ماه سال ۱۳۹۲ باعنوان «**نظام نامه مدیریت سلامت همه جانبه استان**» با امضای مشترک وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و وزیر کشور برای اجرا در تمامی استان‌ها ابلاغ و توسط دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی باهدایت و مشاوره او گسترش داده شد.

بهزاد در سال ۱۳۸۸ به عنوان هیات علمی جذب دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران شد. ولی به دلیل مقاومت برخی از اعضای گروه آموزشی «پزشکی اجتماعی» این گروه برای همیشه از توان تخصصی او بی بهره ماند.

این اقدام غیر حرفه‌ای افراد هر چند موجب رنجش خاطر عمیق او در بدو ورود به دانشگاه شد اما منجر به پیوستن وی به **مؤسسه ملی تحقیقات سلامت** که خود در تدوین اساسنامه و شکل‌گیری آن مؤثر بود، شد. دکتر بهزاد دماری دوره استادیاری خود را در همین مؤسسه آغاز کرد و طی مدت همکاری با این مؤسسه مسئولیت‌های زیر را به عهده گرفت: ریاست ایستگاه تحقیقات بهداشتی یزد و قزوین، معاونت ریاست مؤسسه، ریاست دبیرخانه دیده‌بانی سلامت کشور، تأسیس و ریاست گروه مؤلفه‌های اجتماعی سلامت، تدوین اولین برنامه راهبردی مؤسسه، طراحی و ارائه دوره گواهینامه عالی بهداشت عمومی (MPH) با گرایش مؤلفه‌های اجتماعی سلامت (SDH).

او در طی دوران حضور خود در مؤسسه ملی تحقیقات سلامت، ضمن جذب منابع مالی در قالب «ارتباط صنعت و دانشگاه» از وزارتخانه‌های کشور، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، شهرداری تهران، استانداری قزوین و... مطالعات متعدد ملی و منطقه‌ای مهمی را طراحی،

اجرا، استقرار، پایش و مستند کرد که در فصل‌های آتی به اهم آنها اشاره شده است. عمده این مطالعات و الگوسازی‌ها در زمینه‌هایی از قبیل: سلامت روان، ایمنی و امنیت غذایی، آسیب‌های اجتماعی، تعیین‌گرهای اجتماعی و عدالت در سلامت، جلب مشارکت مردم، جلب مشارکت بین‌بخشی، سیاست‌گذاری و اصلاحات نظام سلامت، حکمرانی برای سلامت، نهادینه شدن رویکرد سلامت در همه سیاست‌ها، مدیریت سلامت شهر، تقویت بخش نظارتی قوه مقننه بر اجرای قوانین مصوب و... بودند.

در نیمه دوم سال ۱۳۹۲، به عنوان مشاور معاون بهداشت و مدیرکل بیماری‌های غیرواگیر در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی منصوب شد. طی یک سالی که در این جایگاه بود، علاوه بر وظایف مدیریتی به مطالعه و پژوهش در ارتقای این حوزه نیز پرداخت. حاصل آن، انجام مطالعه ارزشیابی برنامه پزشک خانواده در استان فارس و مازندران، تدوین آیین‌نامه سامانه خدمات جامع و همگانی سلامت، طراحی و اجرای آزمایشی نسل جدید مراکز بهداشتی درمانی برای ارائه خدمات پیشگیری و کنترل بیماری‌های غیرواگیر و سلامت روان و اجتماعی در شهر محمديه استان قزوین، طراحی برنامه تحول بهداشت و... بود. در سال ۱۳۹۳ از این سمت استعفا داد و به مؤسسه ملی تحقیقات سلامت برگشت.

بهزاد در سال ۱۳۹۶ بار دیگر با بی‌مهری و بداخلاقی حرفه‌ای دیگری روبرو شد که به دلیل انجام صحیح رسالت تخصصی خود و ادار به ترک دستوری مؤسسه ملی تحقیقات سلامت شد. مواجهه با این نوع بداخلاقی‌های حرفه‌ای، غالباً قسمت افرادی است که ظرفیت و توان‌شان فراتر از ظرفیت و تحمل سازمان متبوع‌شان است. اینجاست که شایستگی قربانی می‌شود. به قول مولانا «ای بسا شه را بکشته فر او، دشمن طاووس آمد پر او».

در هر حال او متوقف نشد و پا پس نکشید. ایستاد!! و بار دیگر خلق کرد و طرحی نو در انداخت. در سال ۱۳۹۷ «گروه آموزشی و تحقیقاتی حکمرانی و سلامت» را با حمایت استاد سیدحسن امامی رضوی در دل پژوهشکده علوم اعصاب دانشگاه علوم پزشکی تهران که در ظاهر امر ارتباطی با رشته تخصصی او نداشت پایه‌گذاری کرد و سربلندتر از همیشه علی‌رغم روحی خسته از آنچه او «**خشونت آکادمیک**»^۲ می‌نامید و

^۲ Academic Harassment

جسمی اسیر در سرطان به راهش در مسیر توسعه پایدار کشور ادامه داد. طی سه سال حضورش در پژوهشکده، باوجود درد و رنج بیماری و مشکلات درمان، طرح‌های مهم ملی با نام‌هایی^۲ چون «همت»، «دوست»، «سراج»، «کاج»، «ماج»، «تاج»، «ساج»، «سامان»، «باغ» و... را آغاز یا ادامه داد.

کار برای بهزاد حکم شمشیری دولبه را داشت. هم از کار نیرو می‌گرفت و هم برای کار وجودش را عاشقانه صرف می‌کرد. او مرتب به اعضای تیم‌های مطالعاتی‌اش تذکر می‌داد؛ «فرصت کوتاه است و باید کارها به سرانجام برسند». با پیشرفت کارها جانی دوباره می‌گرفت و در مواجهه با کم کاری‌ها و سنگ‌اندازی‌ها اندوهگین می‌شد، ولی همیشه امید را در دلش زنده نگه می‌داشت.

با شروع دوره‌های ایمونوتراپی، علی‌رغم همه امیدهایی که من و او داشتیم برای کنترل بیماری، متأسفانه از ابتدای فروردین ۱۴۰۰ نفسش به شماره افتاد و پس از یک ماه تحمل درد و تلاش برای بهبود، سرانجام روز ششم اردیبهشت خبری کوتاه و جانکاه دل‌ها را به درد درآورد. فرشتگان آسمانی برای به آغوش کشیدن روح پاک و بزرگ او صبوری نکردند و ما ناگزیر؛ جسم رنجورش را به امانت به خاک سپردیم.

لطف و خواست الهی بر این قرار گرفت تا ۲۱ سال از عمرم را کنار این انسان وارسته سپری کنم؛ بخندم و بخندانم، سنگ صبور باشم و قوت قلبم باشد، تلخی‌های زندگی را با هم صبوری کنیم و به دنبال راهی باشیم برای گشودن خوشی‌ها به رویش دوباره، بیشتر از دانش و توانایی‌هایش یاد بگیرم و به هنگام گفتن اتفاق‌های روز کاری‌اش؛ خوب گوش بدهم، پیشنهادی بدهم، از رضایت‌مندی‌هایش خوشحال شوم و در سختی‌های راه و شکایت از موانع کارها، اطمینان بدهم کنارش ایستاده‌ام و می‌تواند گاهی که خستگی ناتوانش می‌کند، تکیه کند. همان گونه که او تکیه گاه محکمی بود برای من و یگانه یادگارش.

^۲ برند سازی برای عنوان طرح‌ها حاصل ذهن خلاق ایشان بود که از بهم پیوستن حروف برخی کلمات عنوان مطالعه تشکیل می‌شد. اهم طرح‌های پژوهشی درفصل «نگاهی به کارنامه دکتر بهزاد دمازی» ارائه شده است.

از پروردگار برای خوشی‌ها و سختی‌های این مسیر شاکر هستم و از او تمنا دارم کنارم باشد تا بتوانم به نحو مناسب و شایسته، مسئولیت جدیدم را در قبال دخترم، امانت خودش و یادگار ارزشمند بهزاد، به انجام برسانم.

می‌دانم زودرفتی تا تو اویی نباشی که مجبور است راه خانه را تنها بازگردد، این را نیز صبوری خواهم کرد.

«همواره یادت با من است»

خلاصه فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی و اجرایی^۴

حیطه پژوهشی

میزان/تعداد و مشخصات	کارکردها و فعالیت‌ها
مصوب شوراهاى پژوهشى: ۶۵ سازمان جهانی بهداشت (دفتر منطقه مدیترانه شرقی): ۸	قراردادهای مطالعه و پژوهش
قراردادهای مشاوره: ۲۵	
دو میلیارد تومان، ۵ دستگاه ملی طی سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۶ طی سال‌های ۱۳۹۵ لغایت ۱۳۹۷: بیش از یک میلیارد تومان	میزان گرانت جذب شده به واحد ارتباط با صنعت دانشگاه و تعداد سازمان‌های گرانت دهنده
۳۸ مقاله فارسی (نویسنده اول و یا مسئول) - ۵ مقاله فارسی (همکار)	مقالات علمی پژوهشی فارسی
۲۷ مقاله ISI یا Pubmed نویسنده مسئول یا اول ۸ مقاله ISI یا PubMed نویسنده همکار	مقالات علمی پژوهشی انگلیسی
۱۰ کتاب	کتاب تالیفی
۳۰ کتاب	کتاب تالیفی حاصل گزارش‌های تحقیقاتی
تالیف ۴ کتاب اقدام پژوهشی، یک کتاب ترجمه، ۱۰ فیلم معرفی نتایج تحقیقات	سایر محصولات
۲۵ خلاصه مقاله	خلاصه مقالات ارایه شده به نشست‌های علمی
۷۰/۵ امتیاز از ماده سوم بند هفت آئین نامه ارتقای اعضای هیأت علمی برای ۱۱ طرح مصوب ۲۰ طرح تحقیقاتی گواهی کاربست دریافت و در انتظار اخذ امتیاز از هیأت ممیزه مرکزی است	گواهی‌های کاربست ملی تحقیقات و جمع امتیاز اعطایی هیأت ممیزه مرکزی وزارت بهداشت
بیش از ۲۰ مورد صرف برای ارایه نتایج تحقیقات انجام شده توسط محقق	مصاحبه رسانه‌ای ارایه نتایج طرح های تحقیقاتی
۱۴ پروژه در حیطه‌های نظام سلامت با WHO، World Bank و UNODC	اجرای تحقیقات با سازمان‌های بین المللی

^۴ فعالیت‌ها و کارکرد دکتر بهزاد به ویژه از ۱۳۹۸ به بعد در جدول فوق منظور نشده است. امید است در اولین فرصت، کارنامه کامل علمی و به روز رسانی شده دکتر بهزاد، آماده و در اختیار دوستان قرار گیرد.

حیطه آموزشی

تعداد و مشخصات	کارکردها و فعالیتها
۱۴ پایان نامه	تعداد پایان نامه‌ها (استاد راهنما، مشاور و داور)
۱۸ بسته	تعداد بسته‌های آموزشی تألیفی
طراحی ۲۵ مورد کارگاه و دوره آموزشی و برگزاری بیش از ۷۰ مورد کارگاه و دوره آموزشی	طراحی و برگزاری کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی
۱۰ مورد	طراحی و راه‌اندازی واحد، مرکز، دوره و رشته‌های جدید
مدرس دوره گواهینامه عالی بهداشتی گرایش مؤلفه‌های اجتماعی سلامت پودمانی از سال ۱۳۹۰ تاکنون	دوره‌های آموزشی رسمی برگزار شده در دانشگاه

حیطه اجرایی

کمیت	عضویت، مسئولیت و فعالیتها
۳۰ کمیته و شورا در طی ده سال گذشته	کمیته و شوراهایی که حکم عضویت حداقل یک سال داشته است
۸ سال طی دو دوره انتخابات	ریاست انجمن علمی پزشکی اجتماعی ایران
۴ سال	ریاست ایستگاه تحقیقات سلامت قزوین
۱ سال	معاون مؤسسه ملی تحقیقات سلامت
۳ سال	رئیس دبیرخانه دیده‌بانی سلامت کشور
۶ سال مؤسسه پیشگامان طب و تدبیر، و موسسه پژوهشگران طب و جامعه (سال‌های ۷۸ لغایت ۸۴)	تجربه راه‌اندازی و مدیریت دو مؤسسه تحقیقاتی خصوصی
۱ سال مدیرکل و مشاوره معاون بهداشت وزیر - هشت سال مشاور معاونان و قائم مقام‌های وزیر	مدیرکل وزارت بهداشت و مشاور معاون وزیر

تقدیرنامه و رتبه‌ها^۵

- بالغ بر ۳۰ تقدیرنامه از سوی دو وزیر بهداشت درمان و آموزش پزشکی، معاونان وزیر سه وزارتخانه، رئیس کل سازمان نظام پزشکی، استاندار و سایر مسئولان
- رتبه پنجم امتحان بورد تخصصی پزشکی اجتماعی، ۱۳۸۵
- رتبه ششم در امتحان جامع کشوری پره انترنی دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۷۷
- رتبه هشتاد کنکور سراسری، منطقه یک، سهمیه آزاد، ۱۳۷۱
- نفر سوم مسابقات علمی کشوری در استان آذربایجان شرقی، ۱۳۶۸
- جایزه مقاله برتر، ۲۰۱۶، ایتالیا
- دیپلم افتخار، برگزیده فرهنگستان علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران
- تقدیر در مراسم هفته پژوهش دفتر تحقیقات و آموزش ستاد مبارزه با مواد مخدر ریاست جمهوری (۲۵ آذر ۱۳۹۹) توسط معاون فناوری رئیس جمهور به دلیل انجام سه طرح پژوهشی ملی در عرصه مبارزه با اعتیاد

^۵ زندگینامه علمی (CV) کامل دکتر بهزاد دمازی در سایت پژوهشکده علوم اعصاب دانشگاه علوم پزشکی تهران، به آدرس <http://ni.tums.ac.ir> / قابل دسترسی است.

تقدیر از زنده یاد دکتر بهزاد دماری که در مراسم هفته پژوهش دفتر تحقیقات و آموزش ستاد مبارزه با مواد مخدر ریاست جمهوری در تاریخ ۲۵ آذرماه سال ۱۳۹۹ به دلیل انجام سه طرح پژوهشی ملی در عرصه مبارزه با اعتیاد انجام شد.

اشخاص در این تصویر از راست به چپ: دکتر مؤمنی (دبیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر ریاست جمهوری)، دکتر ستاری (معاون فناوری رییس جمهور)، دکتر بهزاد دماری، دکتر حمید صرامی (مدیر کل دفتر تحقیقات و آموزش ستاد مبارزه با مواد مخدر ریاست جمهوری)

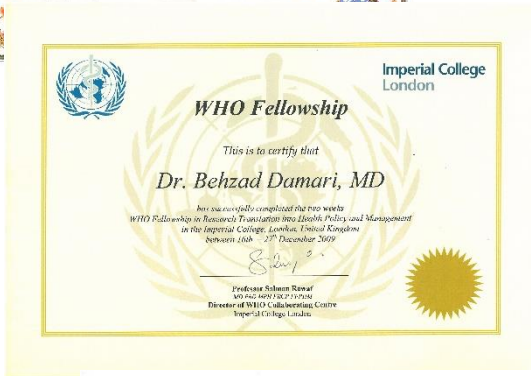
مواردی از تقدیرنامه‌ها

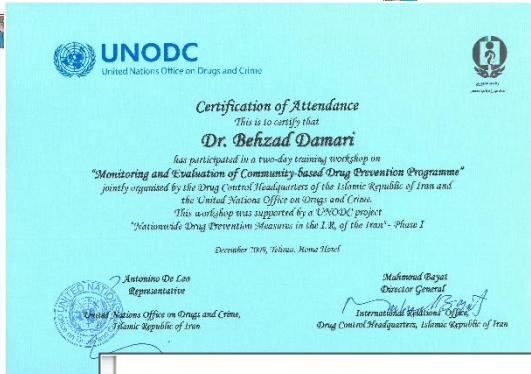
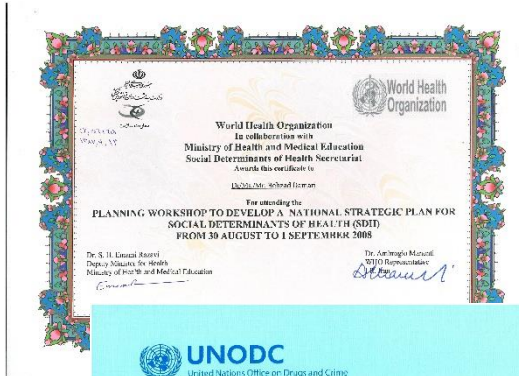

مواردی از گواهی‌های آموزشی بین‌المللی

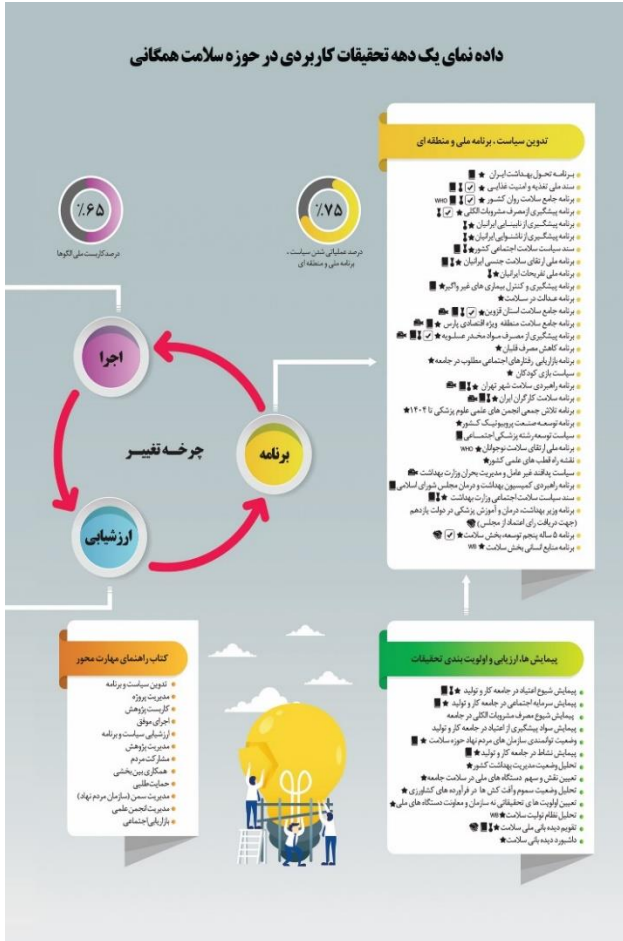

سمنار بین‌المللی بیماری‌های غیر واگیر، لوزان سوئیس، ۲۰۱۴

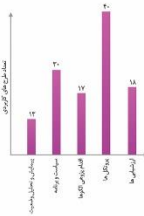
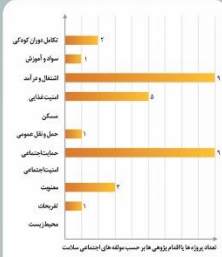

داده نمای یک دهه تحقیقات کاربردی دکتر بهزاد دماری در حوزه سلامت همگانی

دانشگاه علوم پزشکی تهران
پژوهشگاه علوم انسانی
دپارتمان حقوقی و سلامت

- ۱- راهنمای داده‌ها
- ۲- پس از اجرا به مرحله ارزشیابی رسیده است
- ۳- تعداد نامل مربع نشان دهنده تعداد نامل های اجرا شده است
- ۴- مقدار شیبی از روشی دارد
- ۵- مقدار شیبی دارد
- ۶- مشکل کتاب منتشر شده است
- ۷- بسته آموزش گزینگی شامل کتابچه راهنما و فیلم بود
- ۸- ناهنجاری آموزش گزینگی میفرم فرمایند
- ۹- بخشی از منابع مالی از سازمان جهانی بهداشت تامین شده است
- ۱۰- بخشی از منابع مالی از پروژه بانک جهانی تامین شده است
- ۱۱- ساختار و همکاری علمی با اعضای طرح
- ۱۲- طرح سه‌ساله کنفرانس بینگلی دارد

اندام پژوهی (طراحی مدل و اجرای پیشگام)

- گام اول: بررسی سوابق و سوابق پژوهشی (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰)
- گام دوم: طراحی مدل (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰)
- گام سوم: اجرای پیشگام (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰)

ارزشیابی

- ارزشیابی بر پایه پنج ساله پنجم توسعه در بخش سلامت
- ارزشیابی سند ملی تغذیه و امنیت غذایی
- ارزشیابی برنامه جامع سلامت روان کشور
- ارزشیابی برنامه پیشگیری از مصرف مشروبات الکلی
- ارزشیابی سند ملی پیشگیری از آسیب از اعتیاد
- ارزشیابی برنامه ملی مبارزه با سرطان پستان کشور
- ارزشیابی عملکرد ده ساله خدمات آسان دانشگاه های علوم پزشکی
- ارزشیابی برنامه ملی اطفال بهداشتی
- ارزشیابی عملکرد سلامت شهرهای تهران
- ارزشیابی کار گروه های سلامت و امنیت غذایی استان ها
- ارزشیابی عملکرد شورای عالی سلامت و امنیت غذایی کشور
- ارزشیابی نظام برنامه ملی سلامت کشور
- ارزشیابی وضعیت آموزش سلامت ها
- ارزشیابی برنامه پزشکی خانواده شهری در فارس و مازانران
- ارزشیابی وضعیت همکاری بین بخشی و مشارکت مردم در سلامت
- نظام پایش و ارزشیابی مراکز ترک اعتیاد
- ارزشیابی برنامه پیشگیری اجتماعی محور از اعتیاد در محل کار
- نظام ارزشیابی سلامت محوری دستگاه های ملی

اینفوگرام ترویج حکمتان و عمل توسعه پایدار

ایده پرداز و طراح: دکتر بهزاد دمازی

دلوته اعضاي خانواده

مادر داغدارت، اکرم

پسرم نمی‌دانم حکمت خدا در چیست؟

همینقدر می‌دانم،

پشت تمام حرف‌هایت و نگاه‌های معنی‌دارت و حتی پشت سکوتت عشقی پنهان‌تر از تمام محبت‌های دنیا، در دلم نشاندی که هر لحظه آرزوی دیدارت را دارم.

می‌دانم دیگر نمی‌بینمت،

اما، مهربانیت، فداکاری‌هایت در دل من جای دارد.

تا جان دارم، به یادت شب و روز گریان خواهم بود، شاید قرائت فاتحه و قرآن، کمی آرامم کند، اما.....

اطمینان دارم در پیشگاه خداوند جایگاه والایی خواهی داشت.

تو رفتی و زندگی دیگر برایم حرام شد

گریه کردن برای دیدنت کاری بس مدام شد

پدر داغدارت، خیراله

پسرم تو کبوتری بودی که از آشیانت خیلی زود پرواز کردی.
 چقدر سخت است دوری از تو را تحمل کردن،
 چشم به راه خواهم بود تا تو را مجدداً ببینم و ببویم و ببوسم.
 اشک چشمانم را امان نمی‌دهد، تا رخسار خندان‌ترا در قاب عکست تماشا کنم،
 من ظلم طبیعت را باور ندارم، فقط می‌دانم خوبان زودتر پرواز می‌کنند.
 تو مدیر و مدبر بودی، دل رحم و خیر و مهربان، هر آنچه همه خوبان داشتند در وجودت
 جمع بود.
 قلبم گواهی می‌دهد جای بهشت برین خواهد بود، دیگر برای جویای حال، مزاحم اوقاتت
 نخواهم شد، روح پاکت را با قرانت فاتحه بدرقه می‌نمایم.

رفتی و زمین و زمان برایم آوار شد

پنجره‌ها بشکست و دور خانه سراسر دیوار شد

دل‌م مرگ را زین پس به هر بهایی خریدار شد

او بر گرده من سوار و روی شانه‌هایم استوار شد

بهرام، برادر

سلام بهزاد عزیزم

خوبی؟

داداشی حالا دیگه اینجا تنها جایبه که می‌تونم باهات حرف بزنم. اینجا تنها جایبه که می‌تونم از دلتنگی‌هام بگم.

چقد خوبه پشت این کلمه‌ها نمی‌تونی اشکامو ببینی چون تا اونجایی که می‌شناسمت و یادم میاد همیشه اشکام ناراحتت می‌کرد.

دل‌م واست تنگ شده قربونت برم. اون روز که آخرین پیام رو در واتس‌آپ برام فرستادی آتیش گرفتم و فهمیدم به خدا... از آن روز هر روزه میام و پیام‌هایت رو می‌خونم به امید اینکه یه چیزی نوشته باشی و از اون طریق از حالت با خبر بشم، اما اونجام خیلی دیر به دیر مینوسی.

بهبزاد جان رفتنت رو و دور بودن تو باور ندارم.

باز هم مثل چند سال گذشته سر هر نماز و دعاها هم باز هم هستی و برای سلامتیت دعا می‌کنم ولی بیهو به خودم میام و بعدش تنها با یادت و فاتحه خوندن و اشک به خودم میام

و

نمیدونم چی بگم؛ دل‌م گرفته؛ دل‌م تنگه واست؛ خیلی تنگم نمیدونم چی باید بگم؛ فقط بدون که خیلی دوست دارم همیشه تو قلبمی و همیشه تو قلبم یاد و خاطراتت باقی خواهد ماند.

شهرام، برادر

دلَم تنگ است و می‌دانم تو دیگر برنمی‌گردی
 بمانم هرچه خیره پشتِ این در، برنمی‌گردی
 به یادت هرچه بی تابانه بنشینم به رویِ تاب
 به زیرِ این درختِ سایه گستر برنمی‌گردی
 دوباره دانه می‌پاشم حیاتِ خیسِ باران را
 اگرچه خوب می‌دانم کبوتر برنمی‌گردی
 تُهی از نو بهارت مانده تقویمِ خزان
 به این مهر و به این آبان و آذر برنمی‌گردی
 غربی می‌کنم با قابِ عکست نا‌امیدانه
 خودم هم کرده ام انگار باور برنمی‌گردی
 هزاران سالِ دیگر کاش با بویِ تو برخیزم
 به دیدارم نگو که صبحِ محشر برنمی‌گردی

ایلناز، خواهر

از تو برای تو نوشتن سخت‌ترین و دردناک‌ترین دلنوشتهٔ عمرم خواهد بود. تو تکرار نشدنی‌ترین اتفاق روزگاری که تا سالیان سال زخم از دست دادنت درونم را به آتش می‌کشد؛ اما می‌خواهم بنویسم. بنویسم، تا هر لحظه به یادت باشم و بدانی در جسم و روحم چه زخم بزرگی به یادگار گذاشتی. من همیشه در مورد تمام افرادی که در مسیر زندگی‌ام برخورد داشتم، تنها سؤالی که ذهنم را به خود درگیر می‌کرد این بود که نقش اون فرد در مسیر زندگی من چیست، چه چیزی قرار است از او بیاموزم و به توشه‌ام اضافه کنم! و اگر روزی نباشد چه کسی را از دست خواهم داد؟! برادر، نام بسیار با ارزش و با مفهومی که فقط یک کلمه نیست

از نظر من برادر نیمهٔ دیگری از پدر است

همیشه استوار و پر قدرت مثل کوه

حضورش همیشه باعث دلگرمی و سکوتش خالی شدن ته دل

شنیدن صدایش سر شوق می‌آورد و نبودش غم دل

میگن هر دردی درمانی دارد و هر غمی پایانی

اما این درد بی درمان، نه درمانی دارد و نه پایانی

درون سینه‌ام دلم قرص بود به داشتنش و همیشه شاکر خداوند بودم بابت حضورش، اما حالا...

بهزاد فردی، باهوش، با استعداد، بسیار خلاق، توانمند و با اراده، با محبت، دلسوز و واقعا فردی خیرخواه به تمام معنا، حمایتگر، فرزندی خاص برای پدر و مادرم، برادری دلسوز و ناب برای برادران و خواهرش و مهمان‌واز بود. توصیف بهزاد برای من که تک خواهری برای سه برادر هستم بسیار سخت و دشوار بود اما او را حقیقتاً از بن جان و ژرفای دل دوستش داشتم. ایمان دارم به اینکه جایگاهش بهشت است و یادش برای همیشه در دل و جان تمام کسانی که او را می‌شناختند باقی و نامش همواره به خیر و نیکی یاد خواهد شد.

رضا، همسر خواهر

گنج زری بود در این خاکدان
کو دو جهان را به جوی می شمرد
قالب خاکی سوی خاکی فکند
جان خرد سوی سماوات برد

«مولانا»

بهارش محال شد!
در بستر جانکاه بیماری پنجه در پنجه مرگ اندک اندک کاسته شد و سرانجام بهزاد عزیز به سپهر دیگر پر کشید.
دلی فرزانه داشت و جانی بی قرار، یگانه بود در ممش و رفتار، با ذهنی آکنده از پرسش، پاسخ‌های موجود را به هیچ می‌گرفت.
فراتر بود از سنت موروثی و قراردادهای اخلاقی، با جان و تنی خسته و فرسوده از رنج!
از جوانی با تکیه بر زانوان و اراده خود با زحمت فرساینده، زندگی دلخواه خود را آفریده بود آنچنان که می‌توانست نه آنچنان که می‌خواست، چرا که او هم مانند ما در این جهان و در این زمانه می‌زیست و گرفتار در چنبره ضرورت‌ها و آزرده از جفای روزگار به سر می‌برد.
غمگین نبود نه هرگز!
از هر دیداری یا در برابر هر رویداد، به پیشواز شادی می‌رفت و بر غم چیره می‌شد با تکیه بر احساس مسئولیت عمیقش و اراده بی‌مانندش در ساختن و آفریدن، راه حلی می‌یافت و دشواری را از میان برمی‌داشت و در این سیر با توانی خستگی‌ناپذیر راه می‌سپرد.
اندوهگین، چرا! آری او اندوهگین بود.

درین گیتی سراسر گر بگردی

خردمندی نیایی شادمانه

«شهید بلخی»

او مرد باور نبود و شاد زیستن را فراتر از عادت‌ها می‌جست.

دانشور بود و با تشنگی بسیار و جستجوی عطشناک برای دانستن و فریافتن معنای حقیقی. اواخر بانگ سکوتش دل مخاطب اهل را به لرزه می‌انداخت. حیات را در ذات و نهان جاویدانش می‌دانست و شاید به این دلیل ژرف معنوی، آنقدر پر تلاش بود در ساختن و آفریدن معنا.

با همتی بلند به استقبال شادکامی و مهرورزی و خدمت به انسان‌ها می‌رفت. نگاهش و کردارش سرشار بود از شفقت بر انسان، درخت، پرنده و زمین. با نیروی فوق‌العاده و کوشیدنی سخت و پیوسته در درون زندگی، عمیقاً با ذهنی سرحال و جسمی رنجور با زیستن همراه بود.

برآیند این نگرش چیزی نبود مگر تحسین مهربانی و احساس احترام بر همه اجزای حیات و طبیعت.

بگذارد تا بگرییم چون ابر در بهاران

کز سنگ ناله خیزد روز وداع یاران

«سعدی»

شاید بتوانم مصداق گفتار و کردار او را در خلال بیش از دو دهه دوستی در این بیت بی‌همتا از اقبال لاهوری بیان کنم.

گمان مبر که به پایان رسید کار مغان

هزار باده ناخورده در رگ تاک است

«اقبال لاهوری»

جای خالی او بر جای می‌ماند و همواره یادش باقی

تهران - نهم اردیبهشت ۱۴۰۰

پدر و مادر همسر

حسرت‌هایی هست که هیچگاه از دل بیرون نمی‌روند. اشک امان نمی‌دهد؛ نمی‌دانیم چرا مشیت و حکمت الهی بر این قرار گرفت تا ما را از دیدار فرزندان قبل از آن که بهار زندگی‌اش را تجربه کند محروم کند. شاید خاطرات لحظه‌های از راه تهران به خانه رسیدن‌هایت، مهمان نوازی‌هایت، روی گشاده‌ات حتی در اول فروردین امسال که درد را می‌شد از نگاهت خواند و در چشمانت دید... برایمان التیام بخش باشد. سپرم آرام بخواب که این دنیا محل گذر است و تو در آن با عزت و افتخار زندگی کردی و از آن به سلامت گذشتی. همیشه سجاده‌هایمان برای طلب آرامش برای تو، تسکین دل مهشاد و مریم خیس خواهد بود، تا روز دیدار.

فرزانه و علیرضا (خواهر همسر)

زنده بودن یاد و خاطره انسان‌های بزرگ ریشه در روند و نوع زندگی آنها دارد. مسیر زندگی این انسان‌ها سراسر حرکت و پویایی ست و تنها مورد بی مفهوم مسیر زندگی پرتلاطم آنان، سکون و ایستایی است. روح و جسم بهزاد عزیز سرتاسر پویایی و حرکت و تکاپوست. بهزاد همسری فداکار و پدری مهربان بهزاد مرد آموختن و آموزش مرد مهر ورزیدن و عطوفت مرد بخشش و شکیبایی و بهزاد ستاره ماندگار خانواده‌های دماری و رهبری است. آیا این همه درخشش، با غروب جسم، پایان می‌پذیرد؟!

سیما و یوسف (خواهر همسر)

مشیت الهی بر این تعلق گرفته که بهار فرحناک زندگی را خزانی ماتم زده به انتظار بنشیند و این، بارزترین تفسیر فلسفه آفرینش در فراخنای بی‌کران هستی و یگانه راز جاودانگی اوست.

دیدن جای خالی بهزاد عزیز در جمع خانواده، صبوری طاقت فرسایی می‌طلبد. چنین شکیبایی را به همراه جاودانگی یاد و نام بهزاد از خدا طلب می‌کنیم که اینهمه در ید قدرت اوست.

نادر و ناصر (برادران همسر)

برادر جان؛ قلبمان با پرکشیدنت به درد آمد.
آرام بخواب که هر کس تو را می‌شناخت گواهی داد به رفیع بودن جایگاهت در دنیای ابدی.

نگاهی به کارنامه

دکتر بهزاد دمازی در طول تقریباً دو دهه فعالیت علمی و اجرایی خود ابتکارات و آثار علمی بیشماری از خود به جا گذاشته است. این فصل به ارائه مهمترین آنها در دو بخش «اهم پژوهش‌ها و ابتکارات ملی» و «اهم کتاب‌های تألیفی» می‌پردازد.

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دپارتمان حکمرانی و سلامت برگزار می نماید.

پژوهشگاه ملی ایمنی و بهداشت کار
دانشگاه تهران

دانشگاه علوم پزشکی تهران، پژوهشکده علوم اعصاب، دپارتمان حکمرانی و سلامت برگزار می نماید.

نشست هلی فصلی کارآفرینی سیاستی برای سلامت

۹۸ پاییز
(۹۸/۹/۲۳)

۹۸ زمستان
(۹۸/۱۱/۳۰)

۹۹ بهار
(۹۹/۳/۲۶)

۹۹ تابستان
(۹۹/۶/۲۴)

۹۹ پاییز
(۹۹/۹/۱۸)

۹۹ زمستان
(۹۹/۱۱/۲۴)

زمان ساعت ۹ الی ۱۲

مکان تهران، خیابان قدس، ساختمان مرکزی
دانشگاه علوم پزشکی تهران
ni.tums.ac.ir

اهم پژوهش‌ها و استنتاجات ملی

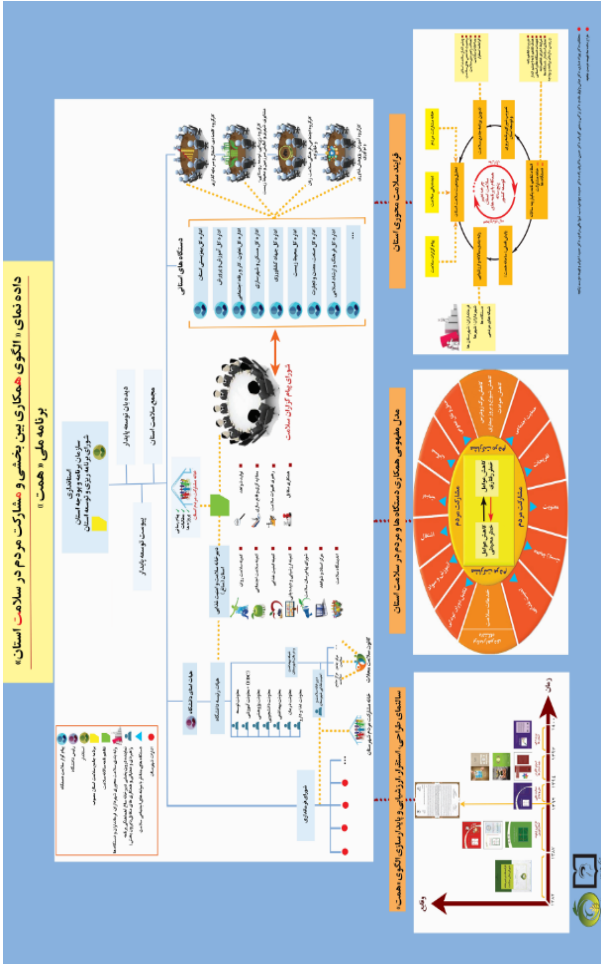
در صفحات ذیل این فصل، خلاصه‌ای از اسناد و طرح‌های ملی پی‌ریزی و اجرا شده توسط دکتر بهزاد دماری به همراه تصاویری از مستندات تولید شده در فرایند اجرای این طرح‌ها در قالب اینفوگرام، کتاب و بسته آموزشی ارائه شده است:

- دوست (الگوی دیده‌بانی و سیاست‌گذاری سلامت)
- همت (الگوی همکاری بین بخشی و مشارکت مردم در سلامت استان)
- تاج (الگوی دیدبانی توسعه پایدار جامعه)
- توشه (الگوی تقویت شبکه‌های حرفه‌ای)
- نجم (الگوی نسل جدید مراکز بهداشتی درمانی)
- کاج (کاربست شیوع شناسی اعتیاد در جامعه کار و تولید؛ الگوی ارتقای سلامت کارگران)
- سراج (الگوی خدمات سلامت روانی و مراقبت اجتماعی)
- ساج (سند سیاست سلامت اجتماعی)
- ماج (الگوی مراقبت اجتماعی جامع)
- سامان (الگوی خدمات یکپارچه و جامع سلامت روانی و مراقبت اجتماعی ایران)
- باغ (الگوی بسته امنیت غذایی شهرستان)

همت

«الگوی همکاری بین بخشی و مشارکت مردم در سلامت استان»

توشه

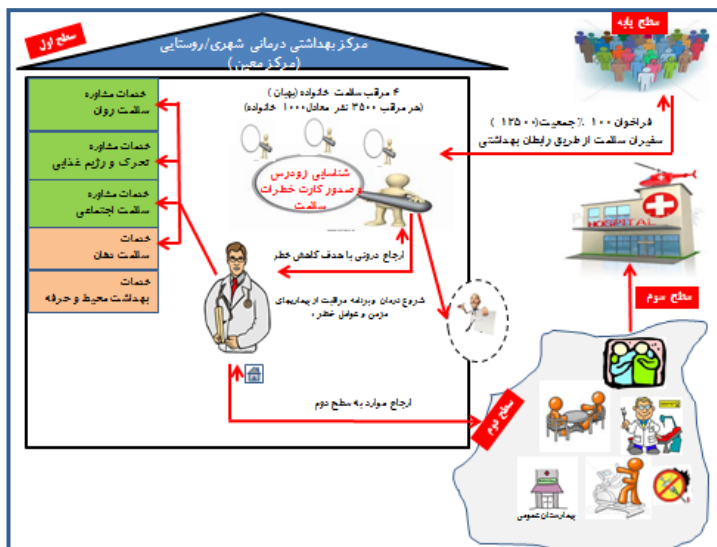
الگوی تقویت شبکه‌های حرفه‌ای

(سمن‌ها، قطب‌های علمی، انجمن‌های علمی، فرهنگستان علوم پزشکی)

نجم

الگوی نسل جدید مراکز بهداشتی درمانی

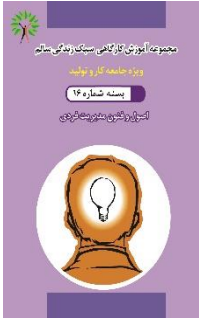
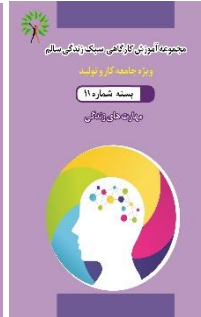
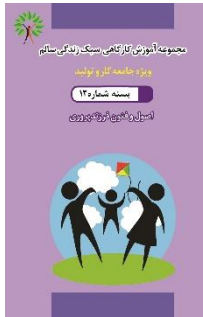
جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی
کارت سلامت ایرانیان

نام و نام خانوادگی سال تولد
شماره کد ملی کد مرکز
تاریخ اعتبار بیماری تحت درمان

وضعیت عوامل خطر سلامت

وضعیت	تاریخ آخرین معاینه	وضعیت	تاریخ آخرین معاینه
تداوم خود مراقبتی و ارتقای سبک زندگی		وضعیت	تاریخ آخرین معاینه
نیاز به مشاوره و اصلاح سبک زندگی		وضعیت	تاریخ آخرین معاینه
نیاز به درمان، مشاوره و اصلاح سبک زندگی		وضعیت	تاریخ آخرین معاینه

این کارت صرفاً برای اطلاع شده و مراقبت از سلامت فردی صادر شده است. فر فرستادن آن گواهی نباشد و از ارائه آن به غیر از پزشکان و کارکنان بهداشتی معین خودداری نمایند. هر گونه سوء استفاده از این کارت توسط سایر افراد پیگرد قانونی دارد.

نورای بر گزی همامتی خدمات بهداشتی سیمه بندگان
جانه بهداشتیا بر نامه هیماز کارکنان

به منظور ارتقای سلامت و رفاه کارکنان جانه کار از تولیدکننده رنده انحصاری سنگهای تولیدی و افزایش باسکابری انحصاری خانه بهداشت خدمات عمومی با در قالب برنامه هیماز کارکنان و با نام طرح طبی تاج ارائه می دهد.

خدمات اول آموزش کارکنان در اصول و فواید سبک زندگی سالم شامل موارد ذمه گنده

- اصول و فواید تغذیه سالم
- اصول و فواید فعالیت بدنی سبکی موتور بر سلامت
- اصول و فواید بوری جسمی از مصرف سیگار، قشاق، موادمخدر و الکل
- اصول و فواید ارتقای سلامت روان
- اصول و فواید ارتقای سلامت اجتماعی و چگونگی های تاثیر گذار سلامت
- اصول و فواید ارتقای سلامت جنسی
- اصول و فواید تنظیم خانواده (بهرات بهداشتی و خانگی)
- اصول و فواید حفظ محیط زیست
- اصول و فواید زندگی ایمن تر از ترس
- اصول و فواید مدیریت فرود و اختلال کار و زندگی

خدمات دوم: ارزیابی سبک زندگی فرود کارکنان به صورت فردی

- جدول کارنامه سبک زندگی به صورت گنده
- مشاوره روانکام
- ارائه به پزشک با اهدافی انحصاری و روش شناختی
- پیگیری جدول نتیجه

خدمات سوم: حمایت علمی از کارفرمایان و مدیران برای اقدامات سلامت محور در محیط کار

- توسعه فشارات بهداشتی محور از جمله تغذیه سالم، تحرک کارکنان، ایمنی در محل کار
- توسعه برنامه های ارتقای سلامت روانی، حمایت اجتماعی از کارکنان و کارفرمایان
- توسعه جدول رنده خدمت بهداشتی با هم فرای کارکنان و کارفرمایان
- توسعه نشانی و فرم های بهداشتی اجتماعی کارفرمایان

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی
(لگویی ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه.

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی (ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه.

مرفی لگویی ساکنان

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی (ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه.

اصول و فنون - انعقاد تفاهاتنامه همکاری:

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی (ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه.

اصول و فنون - برنامه‌ریزی خانه مشارکت مردم:

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی (ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه.

اصول و فنون - بانک زمانی از اختلالات روانی و آسیبهای اجتماعی:

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی (ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه.

اصول و فنون - فرآیند اجتماع جامعه:

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی (ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه.

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی
(لگویی ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی
(لگویی ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی
(لگویی ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی
(لگویی ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه

شبکه جامع و یکپارچه خدمات سلامت رزقی واجتمهلی
(لگویی ساکنان)
بسته آموزشی اصول و فنون اقدام جامعه

دیر خنده اقدام جامعه فرهنگسازی

بسته اقدام جامعه بر این بنا قرار دادند که برای برپا نمودن آموزش و محبت باید معارف خود فرموده نشود. خانه مشارکت مردم با عضویت ساکنان دانشگاه میسر میسرود و در نهایت و مشارک با هم آگاه از نقش سلامت روان و اجتماعی بهداشتی خود میسرود. هدف از این آموزش آگاهی از اختلالات روانی و آسیبهای اجتماعی میسرود. هدف از این آموزش آگاهی از اختلالات روانی و آسیبهای اجتماعی میسرود. هدف از این آموزش آگاهی از اختلالات روانی و آسیبهای اجتماعی میسرود.

رضای مدرس

مطابق برنامه اعلام اجتماع سلامت روانی کشور که در بهمن ماه ۱۳۹۷ در تهران برگزار شد، در روز ۱۳ شهریور ۱۳۹۷ در تهران برگزار شد. در روز ۱۳ شهریور ۱۳۹۷ در تهران برگزار شد. در روز ۱۳ شهریور ۱۳۹۷ در تهران برگزار شد.

اهم کتاب‌های تألیفی

تألیفات دکتر دمازی بسیار متعدد و متنوع است اما گزیده‌ای از آنها که توسط خود زنده‌یاد برای کارشناسان و مسئولان عرصه سلامت توصیه می‌گردید، به اختصار در این فصل معرفی می‌شوند. عناوین برخی از مهمترین کتاب‌های تألیفی دکتر بهزاد دمازی به همراه تصویری از جلد آنها در ادامه ارائه شده است:

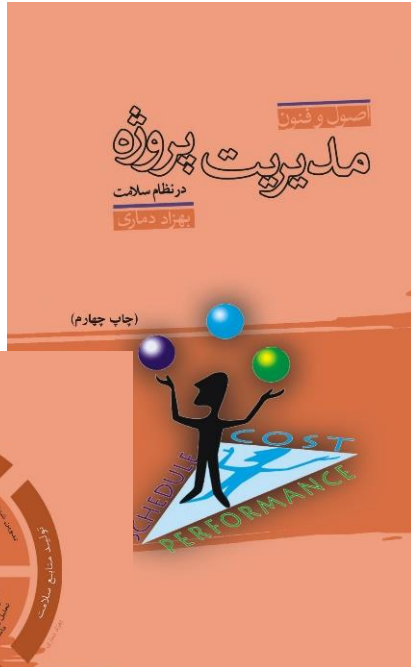
- اصول و فنون مدیریت فردی
- اصول و فنون مدیریت پروژه در نظام سلامت
- اصول و فنون بازاریابی اجتماعی در نظام سلامت
- اصول و فنون حمایت طلبی در نظام سلامت
- اصول و فنون مشارکت مردم در نظام سلامت
- اصول و فنون کار تیمی و ارتباط مؤثر

اصول رفنون مدیریت فردی

بهزاد دهماری

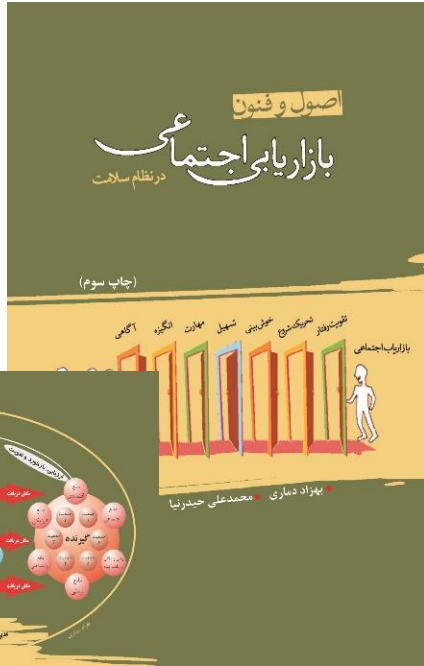
(تولید: خود- چاپ سوم)

(چاپ چهارم)

نقشه مفهومی مدل بازاریابی اجتماعی

محل فوق نشان می‌دهد که اولین گام در بازاریابی اجتماعی تعیین مسأله و هدف رفتاری مطلوب بوده و براساس تحلیل وضعیت موجود و نتایج تحقیقات بازار، فرستندگان (شرکت‌کنندگان) پیام مؤثری (معمولاً، سیاست، ترویج) را تدوین کرده و با توزیع مکانی - زمانی مناسب (مکان) و غلبه بر موانع (قوت) شروع تغییر رفتار در گیرندگان (جمعیت‌های مخاطب) را تسبیب می‌شوند و این شروع با ارزیابی مستمر و ارزیابی بازخورد به مجرای تقویت می‌شود تا جامعه به هدف رفتاری مورد نظر دست یابد.

مؤلف: دکتر بهزاد دماری

مجموعه انتشارات: انتشارات دانشگاه تهران

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

سال انتشار: ۱۳۹۰

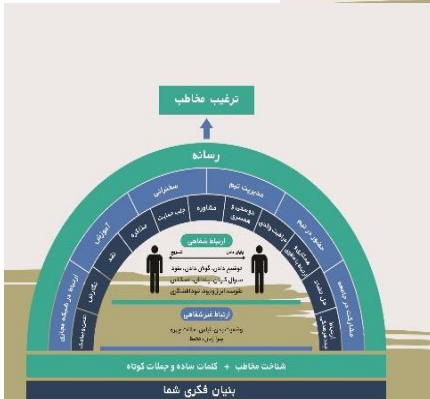
علیرضا دلآزری • بهزاد دماری

الگوی شوق نشان می دهد که حمایت طلبی فرآیندی هدفدار است که با تشکیل تیم پروژه، تعیین موضوع و هدف شروع شده و پس از تحقیق برای تحلیل موضوع، محیط سیاسی و مخاطبان، جهت گیری را تعیین می کند. در مرحله بعد تدوین سند حمایت طلبی، تشکیل ائتلاف و تعیین نقش رسانه آمادگی لازم را برای حمایت طلبان (عضای کتلاف) ایجاد می کند به طوری که حمایت طلبان بتوانند با استفاده از روش های تأثیرگذاری مختلف موضوع تغییر مخاطبان (تقویت موضوع موافقان و تغییر موضع مخالفان و منتقدان) اولیه و ثانوی را در مورد برنامه، سیاست، موقعیت و اولویت تخصیص منابع مرتبط به موضوع حمایت طلبی فراهم آورد تا آیین، حفظ و ارتقای سلامت کاربران نهایی را سبب شوند.

اصول فنون برقراری ارتباط موثر و کار تیمی

بهزاد دماری

بهزاد دماری

الگوی مفهومی ارتباط موثر نشان می‌دهد که هدف نهایی از هر نوع ارتباطی ترغیب مخاطب است. انواع ارتباط چه از نظر تعدد مخاطبان (یک مخاطب، چند مخاطب و تعداد زیاد) و چه شکل ارتباطی (نوستاری، گفتاری) از اصول نهایی بدوی می‌کند. موفقیت ارتباط به شناخت دقیق مخاطب، استفاده از کلمات ساده (و جملات کوتاه) و به کارگیری ترکیبی از مهارت‌های شناسایی و عناصر غیرشناسایی وابسته است. بنیان فکری فرد خواسته و ناخواسته بر انواع ارتباط تأثیر می‌گذارد و این نقطه شروع برای تغییر است.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

موسسه تخصصی زبان

رونمایی از کتاب «گزارش استقرار برنامه راهبردی پیشگیری از مصرف مواد اعتیادآور در منطقه اقتصادی انرژی پارس (ویژه جامعه کار و تولید)»، سال ۱۳۹۵

بهزاد

به قلم اساتید همکاران، دوستان

بسیاری از ویژگی‌های منش و رفتار دکتر بهزاد دماری را در پیام‌های تسلیت
بیشماری که از جانب همکاران و دوستان اعلام شده است می‌توان دریافت.
در صفحات پیش رو بخشی از این پیام‌ها و دلنوشته‌ها ارائه می‌شود.

دکتر ابوالقاسم پوررضا

استادگروه آموزش و ارتقاء سلامت دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران

"لبخند او،

بر آمدن آفتاب را در پهنه طلایی دریا از مهر،
می‌ستود."

مثل همه هم خونانش از نژاد کار بود؛

از یادگیری نه می‌هراسید و نه سیر می‌شد. استقلال درونی پایدار و سبک اندیشیدن ویژه خود داشت.

در هر کجای این سرزمین کهن به ویژه در عرصه‌های سلامت و سلامت اجتماعی، در آموزش و برنامه‌ریزی و پژوهش ردپایی از او وجود دارد.

نگاه قشنگی به مسایل و موضوعات عرصه‌های تخصصی خود به ویژه سلامت اجتماعی داشت؛ جامع نگر و جامعه نگر بود؛ پرکار و اهل تولید بود؛ نظر و عمل را به هم پیوند می‌داد و سنتز می‌کرد و این پرکاری، غنایی به فکر و وجود و حضور او بخشیده بود که گاه دیگران از آن احساس تهدید می‌کردند؛ هر چند اهل تهدید و حاشیه نبود.

جغرافیای وجودی بهزاد رو به گسترش بود، هر لحظه و همه جا، و با آن همه عشق به کار و تأثیرگذاری، غیر از این هم انتظاری نمی‌رفت.

بعضی‌ها نامهربانانه عرصه را بر او تنگ و او را دلتنگ کردند، خیلی دلتنگ‌اش کردند؛ اما دکتر امامی‌رضوی تنهایش نگذاشت، سپاس می‌گویم مهربانی بی‌دریغ دکتر امامی‌رضوی و منش و اخلاق بسیار انسانی‌شان را.

بهزاد گنجینه‌ای رو به رشد بود اما افسوس که زود از دستان رفت.

روانش شاد و یادش جاودان گرمی باد.

دکتر بهروز نبئی استاد طب پیشگیری و پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

به نام خداوند رحمت‌ها و حکمت‌ها
با سلام، اشکم، اجازه نمی‌دهد این چند کلمه را بنویسم. یکی
از حجت‌های طب پیشگیری و پزشکی اجتماعی از
میان ما رفت. کسی را که امید آینده و امید دهنده طب اجتماعی بود، از دست
دادیم و بسیار احساس تنهایی می‌کنم. بهزاد، یک اعجوبه بود. من احدی را با مقدار
انگیزه دکتر دماری در خدمت به مردم، ندیدم و شاید نبینم. چقدر آرزو داشتم
در زمانی که من مسئول گروه بودم، ایشان هم عضو هیأت علمی بود و یک بازوی قوی پر
از انگیزه، به بدنه گروه اضافه می‌شد. حکمت از آن خداوند است و هرچه کند جز رضایت، از
ما بر نمی‌آید. لکن بهزاد عزیز، از بار سنگین مسئولیت رشته تخصصی‌اش رها گردید و در
جوار رحمت الهی به آرامش رسید.

بخواب بهزاد گرامی، که به عهد خود عمل کردی و باقیات صالحات متعددی بجا گذاشتی
که یادت را جاویدان می‌کند.

من این مصیبت را به همسر فرهیخته و خانواده گرامی او تسلیت عرض می‌کنم.

دکتر حسین ملک افضلی اردکانی استاد ممتاز دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران

این روزها هر دم شاهد از دست دادن عزیزی هستیم. دکتر دماری ابر مرد بهداشت، صاحب نظریه درباره همکاری‌های بین‌بخشی، نویسنده توانا و خوش فکر هم از میان ما رفت و غمی عظیم بر دل ما نهاد. خداوند به همسر بزرگوارش و تنها دخترش صبر جمیل عنایت فرماید و او را در این ایام مبارک با ارواح اولیای خدا محشور کند.

مرحوم دکتر شادپور می‌گفت: «دکتر دماری خیلی توانا و با هوش است و خیلی به درد نظام سلامت می‌خورد، هوایش را داشته باش». الحق که راست می‌گفت پروردگارا در این روزهای عزیز هر دو بزرگوار را در بهشت جاوید پذیرا باش.

دکتر علیرضا مصداقی نیا استاد پیشکسوت و رئیس اسبق دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران

از خبر درگذشت همکار و دوست عزیز دکتر دماری بسیار غمگین شدم. حیف از این انسان برجسته، علاقمند و خوش فکر. دکتر دماری در حالی که از بیماری سخت رنج می‌برد؛ لحظه‌ای از انجام کار مفید در راه ارتقای سلامت مردم دست نکشید. این ضایعه را به خانواده ارجمند ایشان و همه دوستان و همکاران تسلیت عرض می‌نمایم. خداوند مهربان این عزیز را رحمت کند و به بازماندگانش تندرستی و صبر عنایت فرماید.

دکتر محمدعلی برزگر پیشگسوت حوزه سلامت و رئیس اسبق دفتر سازمان جهانی بهداشت در کشورهای مدیترانه شرقی

رحلت دکتر دماری با شخصیت مردمی اش و دانش عمیق او ضایعه بزرگی برای جامعه پزشکی کشور بوده است، روحش شاد و یادش گرامی باد.

دکتر محمد اسماعیل اکبری استاد جراحی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی سلام علیکم

رحلت همکار عزیزمان جناب دکتر دماری تسلیت باد. شهادت به پاکی و عالم بودن مرحوم می‌دهم. خداوند رحمت و غفرانش را نصیب ایشان و صبر جمیل را هدیه خانواده و دوستانش قرار دهد.

دکتر علی اکبر سیاری استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

در گذشت دوست و همکار گرامی، پزشک تلاشگر حوزه پزشکی اجتماعی را به خانواده محترم بخصوص همسر محترمشان سرکار خانم دکتر رهبری و تنها دخترشان و همه همکاران و دوستداران ایشان تسلیت عرض نموده و برای آن مرحوم از خدای بزرگ غفران رحمت و علو درجات را خواستارم.

دکتر علی اکبر حق دوست معاون آموزشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و استاد اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

خبر درگذشت مرحوم مغفور آقای دکتر بهزاد دمازی، استاد

فرهیخته دانشگاه علوم پزشکی تهران و عضو وابسته فرهنگستان علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران موجب تأسف و تأثر عمیق شد. این استاد فرهیخته در طول حیات خود منشأ خدمات ارزشمند و مؤثر بودند. آخرین باری که دکتر دمازی را دیدم، کلی کتاب و جزوه و مطلب برایم آوردند. صحبت از کارهای ارزشمندشان در حوزه‌های مختلف بود؛ از کار مطالعاتی بر روی انجمن‌های علمی تا کتابچه‌ای که برای مدیریت بهتر مراکز مهارت‌های بالینی دانشگاه‌ها نوشته بودند. در این جلسه که زمان زیادی از آن نمی‌گذرد من کمتر حرف زدم و بیشتر شنیدم و مستندانشان را گرفتم. نمی‌دانم دکتر با چه انگیزه‌ای در اوج بیماری و چنین با حرارت صحبت می‌کرد، شاید می‌خواست بگوید که کارهای ناتمام زیادی دارد و بدانیم که چه باید بکنیم. به هر شکل جلسه تمام شد و من از ایشان شور و حرارت و انرژی گرفتم. فهمیدم که زندگی کوتاه است و فرصت‌ها مثل ابر عبور می‌کنند و الان که به جلسات اخیرم با آقای دکتر دمازی نگاه می‌کنم متوجه می‌شوم که پیام‌هایش زنده‌اند حتی اگر خودش به ظاهر از پیش ما رفته باشد. ای کاش قدر خودمان، قدر دوستانمان، قدر فرصت‌هایی که در اختیار داریم را خوب بدانیم. روحش شاد و پیامش ماندگار!

دکتر علیرضا ریسی

معاون بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

اناالله و انا الیه راجعون

بدینوسیله درگذشت جانسوز شادروان دکتر بهزاد دمازی دانشیار گرانقدر دانشگاه علوم پزشکی تهران و مدیرکل اسبق دفتر مدیریت بیماری های غیر واگیر وزارت بهداشت را که طی سالیان متمادی خدمات گسترده ای در حوزه بهداشت ارائه نموده اند تسلیت گفته و برای روح آن تازه گذشته علو درجات و برای بازماندگان معزز صبر جمیل و اجر جزیل از درگاه ایزد منان مسئلت می‌نمایم.

دکتر زهرا عبدالهی

مدیرکل دفتر بهبود تغذیه جامعه، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

خبر کوتاه بود و جانسوز؛ همکار عزیزی را از دست دادیم که نمونه بارز فردی متعهد، فعال و دلسوز بود. ایشان سال‌ها به

عنوان مشاور عالی دفتر بهبود تغذیه جامعه در کنار ما بودند و درس‌های بسیاری از ایشان آموختیم. زنده یاد دکتر دمازی عزیز انسانی فرهیخته بودند که عاشقانه راه خدمت به مردم و مملکت را برگزیدند. از صمیم قلب به جامعه علمی کشور در گذشت ایشان را تسلیت عرض نموده و برای خانواده محترمشان آرزوی صبر و سلامتی دارم. بی شک جایگاهشان در بهشت است. روحشان شاد و یادشان گرامی.

دکتر محمد جواد کبیر

استاد دانشگاه علوم پزشکی گلستان

* کل نفس ذائقه الموت *

با کمال تأسف و تأثر دقایقی قبل مطلع شدم که دوست و برادر بسیار عزیزمان جناب دکتر بهزاد دمازی بسوی معبودش پرواز کرد. پروازی عاشقانه، در اوج اخلاق، در اوج اخلاص و دلسوزی برای خدمت؛ اما رجعتی بسیار تلخ برای خانواده و دوستان و همکاران. بهزاد عزیز تلاش کرد، زحمت کشید. در اوج سختی جسم اما روح بزرگ و اراده سترگ او نماد مقاومت این دوست فرهیخته در برابر بیماری سرطان بود. زنده یاد دکتر بهزاد همیشه بذر امید در دل داشت، همیشه در عصر سختی و محدودیت و نتوانستن مثبت اندیش و امیدوار بود و به همه توصیه امید و تلاش داشت. او در مسیر زندگی با پرواز بسوی معبودش ثابت کرد که نغمه ارزشمندی که سرود، در دل همه دوستان و مردم باقی و جاودان خواهد ماند. اگر چه فقدان وجودش برای خانواده و دوستان بسیار سخت و طاقت فرسا است اما تسلیم در برابر مشیت الهی تکلیفی است برای همه ما...

نظام سلامت ایران هرگز زحمات و تلاش‌های ارزشمند این برادر عزیز و انسان گرانمایه را فراموش نخواهد کرد. بدون شک نتایج برنامه‌های او در حوزه سلامت اجتماعی، در تقویت و توسعه مراقبت‌های اولیه سلامت می‌تواند نام و یاد و راه او را در همکاران حوزه سلامت جاودان نگاه دارد.

با تسلیت به همسر گرامی ایشان سرکار خانم دکتر رهبری و فرزند و همه دوستان، غفران و اسعه الهی و علو درجات را برای ایشان و صبر و شکیبایی برای خانواده، بازماندگان و همکاران و دوستان مسئلت دارم.

دکتر احمد علی نوربالا

استاد روان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

رحلت ناباورانه وزود هنگام یاری دیرین، انسانی متعلق به اخلاق انسانی وفرهیخته، فردی خلاق وعاشق دلباخته خدمت به مردم و نظام سلامت، جناب دکتر دِماری را صمیمانه تسلیت عرض نموده، رحمت و غفران الهی رابرای آن مرحوم وصبری جمیل و اجری جزیل را برای بازماندگان و دوستانش از ایزد منان خواهانم. روحش شاد و یادش گرامی باد.

دکتر سید علیرضا مروجی

رئیس دانشگاه علوم پزشکی کاشان

خبر ضایعه درگذشت ناگهانی و غم انگیز مرحوم مغفور شادروان دکتر بهزاد دِماری (مشاور ارشد دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی)، موجب تألم و تأثر فراوان اینجانب و دانشگاه علوم پزشکی کاشان

گردید. دانش و تخصص، دلسوزی و تعهد، کارگشایی و گشاده رویی از او چهره‌ای مصمم و پر تلاش ساخته بود تا علیرغم مبارزه با بیماری سرطان، با اراده‌ای قوی و مثال زدنی، همواره برای نظام سلامت ایران مثمرثمر باشد. اینجانب ضمن آرزوی علو درجات و رضوان و رحمت واسعه الهی برای آن انسان شریف و خدمتگزار که در ماه مهمانی خدا به دیدار معبودش شتافت و تسلیت صمیمانه به خانواده معزز او و خانواده نظام سلامت به ویژه همکاران خدم دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی، از خداوند منان برای بازماندگان طول عمر با عزت و اجر صابران را مسئلت می‌نمایم.

دکتر پیمان نامدار

رئیس دانشگاه علوم پزشکی قزوین^۶

خبر درگذشت پژوهشگر ارجمند و خوش فکر جناب آقای دکتر بهزاد دمازی دانشیار محترم دانشگاه علوم پزشکی تهران برای اینجانب، اعضای محترم هیأت علمی و مجموعه

کارشناسان حوزه سلامت سبب تائر و اندوه بود. طراحی و راهبری طرح جامع سلامت که مبتنی بر مشارکت همه ذینفعان و تمرکز بر عوامل اجتماعی مؤثر است و در دهه ۸۰ برای نخستین بار در کشور به اجرا درآمد از یادگاران ماندگار این دانش پژوه ارجمند است که اثرات و برکات آن تا این دهه نیز ادامه دارد. اینجانب این ضایعه جانسوز را به خانواده ارجمند ایشان، همکاران گرانقدرشان و خانواده بزرگ حوزه سلامت استان تسلیت می گویم. برای روح آن عزیز غفران و رحمت الهی و برای بازماندگانشان صبر و اجر از خداوند متعال خواستارم.

دکتر حسین ابراهیمی پور

رئیس دانشگاه علوم پزشکی تربت حیدریه

با صدور پیامی فقدان شادروان دکتر بهزاد دمازی دانشیار پزشکی اجتماعی و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران را تسلیت گفت. در متن پیام دکتر حسین ابراهیمی پور آمده است: درگذشت اندوهناک دکتر بهزاد

دمازی ضایعه‌ای بزرگ برای حوزه علمی و سلامت کشور است. شادروان دکتر دمازی عمر گرانبهای خود را صرف اعتلای سلامت سرزمین کرد و در حوزه سیاست‌گذاری و ارتقای نظام سلامت خدمات ارزنده‌ای داشت. بدون شک جای خالی این انسان متعهد و متخصص در حوزه سلامت پرشدنی نخواهد بود. اینجانب ضمن عرض تسلیت به خانواده آن مرحوم و جامعه بزرگ حوزه سلامت کشور برای شادروان دکتر بهزاد دمازی غفران الهی را مسئلت دارم.

⁶ <http://www.qums.ac.ir/>

دکتر علیرضا دلآوری

معاون بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران^۷

با نهایت تأثر و تأسف درگذشت همکار ارجمند و پر تلاش جناب آقای دکتر بهزاد دماری، دانشیار گروه تحقیقاتی حکمرانی و سلامت را به خانواده محترم ایشان، دانشجویان و دانشگاهیان، خصوصاً همکاران ایشان در

پژوهشکده علوم اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی تهران تسلیت می‌گوییم.

ایشان عمر کوتاه خود را با برکت و فضیلت زیست و با سرافرازی و عزت دار فانی را وداع گفت. از زمره مهمترین ابتکارات بی‌بدیل در کارنامه درخشان او در حوزه بهداشت همگانی می‌توان از طراحی و اجرای الگوی همکاری بین‌بخشی و مشارکت مردم برای سلامت (همت)، شبکه خدمات جامع سلامت روان و مراقبت اجتماعی ایرانیان (سامان)، و نظام دیده‌بانی و سیاست‌گذاری سلامت (دوست) را نام برد.

بی شک این میراث ارزشمند، باقیات الصالحاتی خواهد بود که روح مطهر ایشان را از نعمات الهی بهره‌مند خواهد ساخت، از درگاه احدیت در این ایام پر برکت ماه مبارک رمضان که ماه غفران و رحمت الهی است، برای آن عزیز سفر کرده علو درجات و برای بازماندگان معزز به ویژه همسر ارجمندشان سرکار خانم دکتر مریم رهبری و تنها دخترشان صبر و اجر مسئلت داریم.

⁷<http://ni.tums.ac.ir>

دکتر رستمیان

معاون فرهنگی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی

تهران

با عرض سلام و تسلیت به خانواده نظام سلامت و سرکار خانم دکتر رهبری بخاطر درگذشت استاد گرانقدر مرحوم دکتر دمازی.

دکتر دمازی در خط مقدم تأمین نیازهای روز اجتماعی نظام سلامت با روزآمد بودن، نگاه آینده نگر و انگیزه خدمت ملی فعالیت داشت. ایشان نقش مؤثری در تدوین و اجرای راهکارهای ارتباط بین‌بخشی به یادگار گذاشته است که امیدواریم نظام سلامت در این مسیر حرکت کند. برای شادی روح این استاد علم و عمل صلوات.

دکتر محمد علی صحرایان

معاون تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی

تهران

انالله وانا الیه راجعون

با نهایت تالم و تأسف درگذشت همکار گرانقدر و سخت‌کوش دانشگاه، برادر ارجمند جناب آقای دکتر دمازی را که تا لحظات آخرین حیات پر برکت خویش دست از تلاش و مجاهدت علمی برنداشت، به خانواده گرانقدر ایشان و خانواده بزرگ دانشگاه علوم پزشکی تهران تسلیت عرض نموده و برای آن مرحوم غفران الهی و علو درجات و برای خانواده محترم ایشان و سایر بازماندگان صبر و سلامتی را از خداوند منان خواستارم.

دکتر علی اکبری ساری

رئیس موسسه ملی تحقیقات سلامت

استاد دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی

تهران

مصیبت دردناک درگذشت دوست و همکار عزیز دکتر بهزاد دماری را به همسر گرامی و خانواده ارجمند ایشان تسلیت عرض میکنم. امیدوارم خداوند کریم در این ماه رحمت روح بلند ایشان را قرین غفران و رحمت واسعہ خود قرار دهد و ایشان را با اهل بیت علیهم السلام محشور گرداند؛ و به خانواده این عزیز فقید در این اندوه بزرگ صبر عطا کند. در دورانی که مسئولیت دانشکده بهداشت به عهده بنده بود همواره حتی در دوران سخت بیماری، از مشارکت فعال و مؤثر ایشان در تدریس دوره‌های ام پی ایچ و راهنمایی پایان‌نامه‌های دانشجویی بهره‌مند بودیم. علاوه بر توان بالای علمی بسیار با اخلاق و با صداقت بودند. جایشان بین ما به ویژه همکاران مؤسسه ملی تحقیقات سلامت همیشه خالی و یادش همیشه گرامی است.

دکتر محسن اعرابی

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی مازندران

انا لله و انا الیه راجعون
رحلت استاد عزیز جناب آقای دکتر دماری را خدمت خانواده ایشان تسلیت عرض می‌کنیم. استاد شایسته و بزرگواری بودند که فقدان ایشان مشهود و مشخص خواهد بود. در سال‌های اخیر علی‌رغم بیماری سنگین، همواره با تلاش فراوان و با عزم جدی کارهای معمول را پیگیری و تکمیل می‌نمودند و حتی جلسات آموزشی زیادی را همچنان برگزار می‌کردند و هدایت می‌نمودند. خدمت سرکار خانم دکتر رهبری و دختر ایشان تسلیت عرض می‌کنیم و آرزوی صبر می‌نماییم. از خداوند متعال غفران و رضوان الهی و علو درجات برای آن استاد مرحوم خواستاریم.

دکتر سیدخلیل پسته ای

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

معاون پشتیبانی پژوهشگاه علوم اعصاب

به جهت ماهیت شغلی، روزانه بسیاری را که با زندگی وداع می کنند می بینم و شاید کمی قضاوت قلب پیدا کرده ام و شاید ایمانم به گذرا بودن این دنیای فانی هر روز بیشتر می شود.

آخرین وداع با دکتر دمازی برای من سخت بود از یک طرف واقعیت علمی انتهایی بودن این درد جانکاه بود که لاجرم باید می پذیرفتم و از طرف دیگر تعلق خاطری که به ایشان در این چند وقت همکاری پیدا کرده بودم، باعث می شد نتوانم به خودم بقبولانم که لحظه تلخ وداع نزدیک است. حتی پس از احیای قلبی ریوی که موفق بود به درمان بعدی فکر می کردم. خود بهزاد هم واقعا رفتن را نپذیرفته بود و همچنان امیدوار بود. او همیشه امیدوار بود حتی در بدترین شرایطی که برایش فراهم کرده بودند، امیدوار بود که بشود برای نظام سلامت کاری کرد؛ یادش گرامی.

دکتر علیرضا اولیایی منش

استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

رئیس مرکز تحقیقات عدالت در سلامت

انا لله و انا الیه راجعون

بنده سالها در مؤسسه ملی تحقیقات سلامت افتخار همراهی با ایشان را داشتم. عرض تسلیت صمیمانه به خانواده و دوستان و همه همکاران و دلسوزان نظام سلامت. خداوند در این ماه عزیز ایشان را که از دلسوزان نظام سلامت بودند، قرین و غریق رحمت واسعه خویش گرداند. حقیقتاً آقای دکتر امامی رضوی در سالهای اخیر با بزرگواری و آغوش باز آقای دکتر دمازی را در مجموعه خود پذیرفتند و کمی از بی مهریها را جبران نمودند و روحیه مجدد

دادند. عمر ایشان مستدام. یادمان باشد دنیا با چشم بر هم زدنی برای هر انسان به پایان می‌رسد و خاطرات و یادها و اعمال و نتیجه آنها تنها چیزی است که می‌ماند؛ روحش شاد.

دکتر فرشاد فرزادفر

استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

رئیس مرکز تحقیقات بیماری‌های غیرواگیر

درگذشت برادر بزرگوار جناب آقای دکتر بهزاد دمازی بعد از سال‌ها مجاهدت در راه بهبود سلامت کشور و به یادگار گذاشتن صدها پاسخ روشن از طریق پروژه‌های علمی، برای برون رفت از تنگنای نظام سلامت کشور را، به جامعه پزشکی و سلامت کشور تسلیت عرض می‌کنم. به خانم دکتر رهبری گرامی، که خود از محققین برجسته کشور در بخش سلامت هستند و فرزند عزیز ایشان، این فقدان بزرگ را تسلیت عرض می‌کنم و برای آن برادر از دست رفته رحمت بی‌انتهای الهی و برای بازماندگان، صبر و سلامت از خالق هستی آرزو مندم.

دکتر سید محمود تارا

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

بنده با دکتر دمازی در طول دوره خدمت در وزارت آشنا شدم. انسانی جدی، متفکر، و دارای دیدگاه‌های باارزش مبتنی بر تجربه‌های عمیق. از رفتن ایشان بسیار متأثر شدم و از حجم توصیفات خالصانه و بی‌نظیر در مورد عملکرد و صفات ایشان از طرف همه نوع از اصحاب نظام سلامت که نشانگر ارزشمندی زحمات‌شان، شخصیت‌شان و تأثیرگذاری‌شان بوده است، متحیر شدم. به خانم دکتر رهبری گرامی تسلیت عرض می‌کنم و باید بگویم که جای افرادی پرنرژی، مصمم و بی‌نظیر همچون دکتر دمازی در کل نظام سلامت بسیار خالی است. جای خالی‌شان نورانی باد و روح‌شان شاد.

دکتر حمید بهلولی

استاد مدعو دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه

تهران

خبر کوتاه و دردناک بود، آقای دکتر دماری بعد از حدود سه سال تحمل رنج بیماری از این دنیا کوچ کردند. جناب دکتر دماری را از سال‌های دور و روزگار جوانی که با دکتر کامروا در معاونت درمان در سطح بندی خدمات کار می‌کردند می‌شناختیم. خوش فکر و جسور بود و دغدغه‌های سلامت اجتماعی فراوانی داشت. آن زمانی که پزشکان ما بیشتر دنبال تخصص بالینی بودند و این نگاه در دوران ابتدایی خویش تحت تجربه سترگ «برزگر_ پيله رودی_شادپور» داشت تأثیر خود در ارتقا سلامت عمومی را اثبات می‌کرد. دکتر دماری جزو ادامه دهندگان آن راه صعب و سخت بود و با نگاه اجتماعی به سلامت و درک بومی نسبت به تعیین‌کننده‌های اجتماعی سلامت ایستاد و کار کرد و در ادامه تخصص دانشگاهی، پزشکی اجتماعی را برگزید. امروز SDH موضوع شناخته شده‌ای است اما در آن سال‌ها اندک کسانی به این حوزه و به این نوع رویکرد توجه داشتند. خدایش قرین رحمت و اسعه خویش قرار دهد. اینجانب به خانواده ارجمند آقای دکتر دماری و به بازماندگان و همسر گرامی ایشان خانم دکتر رهبری و دختر خانم ایشان عرض تسلیت نموده و برایشان صبر و آرامش از خداوند متعال مسئلت می‌نمایم.

دکتر آرش رشیدیان

استاد دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی

تهران

بهزاد دوستی عزیز از سال‌های دور، و همکاری گرانقدر، مؤثر و پرتلاش در آن سال‌هایی که مسئولیت مؤسسه ملی تحقیقات سلامت را داشتم و ایشان به آنجا منتقل شدند، بود؛ پرتلاش و پرکار، و دوستی عزیز. در تمام این سال‌ها نیز شاهد تلاش مداوم و تعهد کاری این عزیز بودیم. برای روح آن عزیز از دست رفته، دکتر بهزاد دماری عزیز، آمرزش الهی و آرامش ابدی آرزو دارم، خدا رحمت کند.

دکتر بابک نگاهداری

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

زندگی صحنه یکتای هنرمندی ماست
هر کسی نغمه خود خواند و از صحنه رود
صحنه پیوسته به جاست
خرم آن نغمه که مردم بسپارند به یاد

الحق که دکتر دماری نازنین نغمه به یادماندنی در دوره پر بار زندگی‌شان از خود به یادگار گذاشتند. خدا ایشان را قرین رحمت خود قرار دهد. سابقه آشنایی من با ایشان به ۳۰ سال پیش برمی‌گردد. انصافاً در طی این مدت لحظه‌ای از کمال‌گرایی کوتاه نیامد و در نهایت به لقا کمال مطلق شتافت.

دکتر عباس وثوق مقدم

دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

زندگی صحنه یکتای هنرمندی ماست
هر کسی نغمه‌ی خود خواند و از صحنه رود
صحنه پیوسته به جاست
خرم آن نغمه که مردم بسپارند به یاد

درگذشت دکتر بهزاد دماری، محقق، معلم و مدیر پیشرو در حوزه بهداشت همگانی و سلامت اجتماعی را خدمت مردم، جامعه دانشگاهیان و بازماندگان به ویژه پدر و مادر، همسر مهربانشان خانم دکتر رهبری و دختر نازنینش مهشاد عزیز تسلیت عرض می‌کنم.
در لغت نامه دهخدا، «دمار» به معنی رگ و ریشه است. بهزاد، واقعا اصیل و رگ و ریشه‌اش در دل این سرزمین بود. اگرچه مثل خیلی از دوستانش امکان مهاجرت از کشور را داشت ولی نرفت. دغدغه و مأموریتی برای توسعه پایدار کشور و کاهش رنج و درد فقرا برای خودش تعریف کرده بود. ریشه‌ای فکر و عمیق عمل می‌کرد. ابتکارهایش اغلب در حوزه همکاری

بین‌بخشی و مشارکت مردم و برقراری ارتباط با خارج از بخش سلامت برای بهبود سلامت مردم بود.

از بخش سلامت دل خوشی نداشت و خیلی هم امیدی به اصلاحش نداشت. ریشه بروز بیماریش را در ناملایمات رفتاری و فرهنگ سازمانی در دوره مسئولیتش در وزارت بهداشت و به ویژه در مؤسسه ملی تحقیقات سلامت می‌دانست، جایی که برای پاگرفتنش خیلی زحمت کشید و متأسفانه با کلی آرزو مجبور به ترکش کردند. معتقدم تصویری دیگر به کتاب قطور نخیه‌کشی، در کشور اضافه شد. امیدوارم روزی بیاید که به این سطح از خودآگاهی و توسعه‌یافتگی رفتاری برسیم که جلوی آزادی فکر و جریان ابتکار کارشناسان را در سازمان‌ها بگیریم و راه تنفسشان رو ببندیم.

بهزاد، معلمی کم نظیر و صمیمی‌ترین رفیق در طول ۲۲ سال گذشته برایم بود. به واسطه تعصب، نظم و استانداردهای کاری که داشت گاهی تلخی می‌کرد و تحمل این همه نظم، کار آسانی نبود. توی دلش چیزی نبود از سر محبت و وظیفه‌شناسی بود که گاهی ترسویی می‌کرد و گر نه اغلب با لبخندی شیرین و دلنشین، بذله گو بود. از اینکه کار جدیدی می‌کرد و مورد توجه قرار می‌گرفت، شاد می‌شد. فرآیند ایده تا کاربردی رو به خوبی و بانظم و دقت هدایت و مدیریت می‌کرد. سبک کاریش منحصر به فرد بود ولی با مستندسازی، شیوه کاری رو به دیگران منتقل می‌کرد. همیشه می‌گفت، تخصص پزشکی اجتماعی اگر یک بزرگتر درست و حسابی داشت، وضعیتش بهتر بود و همه تلاشش رو کرد که نمونه‌ای از یک متخصص پزشکی اجتماعی واقعی و متعهد باشد و خاری بود تو چشم کسانی که به این رشته، پزشکی اشتباهی می‌گفتند.

ماحصل مطالعات و تجربیات کاریش را در سالنامه و کتاب مدیریت فردی مکتوب کرده بود و به طور مرتب روزآمد می‌کرد و به دوستان، دانشجویان و مدیران مختلف هدیه می‌داد و توصیه به خواندن، بازخورد و استفاده مرتب از آن می‌کرد.

بهزاد جان، در همسایگی بزرگان نظام سلامت چون «استاد کامل شادپور» و «استاد علیرضا یلدا» در قطعه نام‌آوران بهشت زهرا آرمیده‌ای. آسوده باش و دغدغه کارهایت را هم نداشته باش. به سهم خودم تا زنده هستم در حفظ، تعالی و توسعه آنها در کنار دوستان، همسر و یگانه یادگارت در گروه تحقیقاتی حکمرانی و سلامت که بنیان‌گذارش بودی تلاش خواهم کرد.

دکتر محمد حسین سالاریان زاده معاون فنی دفتر مدیریت امور بیمارستانی و تعالی خدمات بالینی

انسان ممکن است از فقر، ثروت، جهل، دانش، ورزش، تنبلی، کار، فراغت و هر چیز خوب و بدی فرار کند، اما هرگز نمی تواند از مرگ فرار کند. اگر خوب زندگی کنیم که در نهایت مصداق راضیه مرضیه شویم، مرگ بسیار شیرین است و هرگز یادمان از دل ها نمی رود.

ای کاش تا وقتی زنده ایم، از هم یاد کنیم و همچو آینه ای پاک و بی غرض، خوبی و بدی هم را در خلوت هم، به هم بگوییم.

چه خوش سخنی است، شعر مولانا:

بر عاشقان فریضه بود، جست و جوی دوست

بر روی و سر چو سیل، دوان تا بجوی دوست

خود اوست جمله طالب و ما همچو سایه ها

ای گفت و گوی ما همگی گفت و گوی دوست.

حال که بهزاد در میانمان نیست، عاشقانه و نه چاپلوسانه، از او بگوییم و بدون هیچ غرض و مرضی آنچه او به یادگار گذاشت، ادامه دهیم و ایرانی زیبا و شایسته ایرانی پدید آوریم.

چقدر در دوران زنده بودنش، از نامردمی های همکاران به ظاهر دوست، آن هم در محیط علم و تحقیق، آن هم در مرکز تحقیقاتی و دانشگاهی، خون دل خورد و کینه توزانه از انجام تحقیقات کاربردی محروم شد. در واقع او محروم نشد، بلکه مردم و کشور عزیزمان از نوآوری ها و آثار او محروم شدند. پس این همکاران چگونه خود را خواهند بخشید؟

خدایا در هر زمان و هر مکان، دوستان خود را در مسیر زندگی مان قرار ده و ما را رهرو ایشان کن، یادش و نامش گرامی.

دکتر فرگس رستمی کوران عضو هیات علمی دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی

«به یاد دکتر دماری عزیز»

چه بگویم که غم بزرگ است و قلم ناتوان.

سال‌ها پیش ایشان را دیدم. در محیط مشابهی درست خواندیم، امتحان دادیم و بزرگ شدیم هر چند جوهره او چیزی دیگری بود. زمانی که تخصص گرفتم و به تهران آمدم بیشتر با دکتر دماری آشنا شدم در جلسات انجمن، و بعد توفیق پیدا کردم در واحد سیاست‌گذاری و اصلاح نظام سلامت در معاونت هماهنگی وزارت بهداشت مشغول به کار شوم با جمعی از بهترین و فرهیخته‌ترین افراد، دکتر دماری هم بود و پروژه قزوین را شروع کرده بودند. با وجود تجربه کم همراه شدم و این آغاز کاری عظیم بود. رفتن و آمدن، صبح زود در هوای تاریک با دکتر شادپور عزیز به قزوین می‌رفتیم و چقدر کم قدر آن لحظات را دانستم و بعد جلسات بحث و گفتگو و دکتر دماری به عنوان مجری جلسات و بحث‌ها، و بالا و پایین زدن‌ها. حرف همه را گوش می‌کرد، در مدیریت کار تیمی بی‌نظیر بود و در نهایت کار را جمع می‌کرد. و بعد، زمان گذشت و دکتر دماری به دانشگاه و مؤسسه ملی تحقیقات رفت و ما به دبیرخانه شورای سیاست‌گذاری و جمعی دیگر هم مهاجرت کردند. دکتر شادپور هم از میان ما پر کشید و رفت. یک جا نبودیم اما هدف‌ها مشترک بود، می‌رفتیم، دور می‌شدیم، یاد می‌گرفتیم، جمع می‌شدیم و نقش او در این جمع شدن‌ها، نقش اول بود. نق می‌زدیم، بحث می‌کردیم، قهر می‌کردیم اما باز جمع می‌شدیم و هر کس به فراخور خود دستی بر آتش داشت اما او آتش را روشن نگه می‌داشت. نه یک تیم و نه دو تیم، پروژه‌های متعدد، گروه‌ها و کارهای متعدد. سخت‌گیر، منظم و صریح بود و استاندارد بالایی برای کار داشت. در عین انعطاف‌پذیری اما نقاد بود و همین در نظامی که اصل بر سرپوش گذاشتن ایرادهاست مشکل ساز بود، پس نظام خودش را درست کرد و کاری‌هایی را که باید می‌کرد و اعتقاد داشت، به انجام رساند. از در بسته نمی‌ترسید، از بزرگی آدم‌ها واهمه نداشت، کار باید انجام می‌شد. تغییر و تحول، کمبود منابع، بی‌انگیزگی نیروی انسانی، کارشکنی‌های عمدی و غیر

عمدی، مانع کار او نبود. اصلاً شگرد کار او بود که اینها را حل کند، اگر همه چیز مهیا بود که دیگران هم می‌کردند آنچه مسیحا می‌کرد. و اما این آخری، این سرطان لعنتی، او را هم به زانو درآورد. سه ماهی که پزشکان گفته بودند سه سال شد و پنجه در پنجه این دیو انداخت. تا آخرین لحظه کارها و برنامه‌هایی را که طراحی کرده بود هدایت کرد، آموزش داد و راهنمایی کرد. حقیقتاً شمع‌ی بود که می‌سوخت و شب دیگران را روشن می‌کرد. اما همدم او، هم نفس او و کسی که اگر نبود شاید این مسیر به این گونه طی نمی‌شد مریم بود، مریم عزیز، دکتر رهبری دوست گرانقدر، انسان مقاوم، مدیر و مدبر و چه کرد در این سال‌ها، بی وقفه، بی‌خستگی، بی‌هیچ منتی، همچون کوهی استوار، درختی پایدار در این زندگی، و مهشاد که سمبل و حاصل این عشق بود و دست مریزاد که شایسته و دست پرورده این پدر و مادر است.

عمر گرانقدر او سرشار از تجربه و دست‌آوردهای متعدد برای نظام سلامت است. امیدوارم با ادامه این راه قردان زحماتش باشیم.

مرضیه خونانی کارشناس پژوهشی گروه آموزشی و تحقیقاتی حکمرانی و سلامت

در باورم نمی‌گنجد اینچنین رفتنتان. اردیبهشت سال ۱۳۸۲ شروع همکاریمان بود و سخت است باور کنم که پایان این همکاری پس از هیجده سال اینچنین باشد در اردیبهشت ماه ۱۴۰۰؛ هنوز کارها، پروژه‌ها، کتاب‌ها و بسته‌های زیادی هستند که نیمه تمام ماندند ولی...؛ همچنان مانده‌ام در حکمت خداوند.

کار با دکتر گاهی سخت‌تر از سخت می‌شد، زمانی شاید خسته می‌شدم از ادامه همکاری و راضی می‌شدم به اینکه ادامه مسیر کاری را در جای دیگری دنبال کنم، اما آنچه که مرا در این همکاری پابرجا نگه داشت خصلت‌های انسانی و ذات پاک دکتر بود. دکتر همانی بود که نشان می‌داد بی‌کم و کاست، چیز پنهانی نداشت و همینطور عشق و اصرار دکتر به

آموختن و آموزش، بارها و بارها به خودشان گفتم که چیزهای زیادی در این سال‌های همکاری آموختم که شاید در هر محیط کاری دیگری قرار می‌گرفتم فرصت آموختن آنها برایم پیش نمی‌آمد.

آموختم که برای رسیدن به هدف باید پافشاری کرد، اگر می‌دانی که هدف درست است و ایمان داری که خیریتی در آن نهفته است؛ ممکن است درهای باز هم در طی مسیر بسته شوند اما تو باید تا حصول نتیجه تلاش کنی (تکه کلام دکتر)، مثل رود جاری و روان باشی و راحت را از میان سنگلاخ‌ها حتی درزها و شکاف‌های باریک صخره‌ها پیدا کنی. آموختم که امیدوار باشی به لطف و رحمت خدا، حتی در بدترین و دردناکترین لحظات زندگی؛ و امیدوارانه از ثانیه ثانیه زندگی حتی در بدترین شرایط برای دستیابی به اهداف استفاده کنی.

آموختم که بیش از هر چیزی باید به حفظ حقوق معنوی افراد و سازمان‌ها در کار مقید و متعهد بود. مسئله آزاردهنده‌ایی که شاید خیلی از محیط‌های علمی جامعه کنونی ما به آن مقید نیستند، حتی خود دکتر هم بارها و بارها از این حیث آزاده خاطر بود. آموختم که باید برای روال کاری چه شخصی، چه علمی و چه اجرایی فرایند مشخص و مدونی تعریف کرد و طبق آن از صفر تا صد پیش رفت و مهمتر از همه اینکه مدام این روال پایش شود و برای بهبود مورد ارزیابی قرار گیرد. بله پایش، ارزشیابی و استقرار برنامه‌ها حلقه مفقوده و نادیده گرفته شده بسیاری از فرایندهاست که باعث شده اینچنین در جا بزنیم، دکتر خیلی بر این مساله تأکید داشتند.

و البته بسیاری دیگر ...

آنچه مسلم است، این راه همچنان ادامه خواهد یافت. راهی که دکتر دماری با تمام خون دل‌هایی که خورد از خود به یادگار گذاشت. بعد از ایشان شاید سخت باشد، شاید به کندی (نه به آن سرعتی که خود دکتر هدایتگرش بود) پیش رود، اما همچنان ادامه دارد.

بہزاد

بہ روایت مسؤلان

دکتر سید علیرضا مرندی رئیس فرهنگستان علوم پزشکی

تاریخ: ۱۴۰۰
شماره: ۵۴۷
پست: ۵

بسم الله

سید علیرضا مرندی
رئیس

خواهر ارجمند سرکار خاتم دکتر مریم رهبری

سلام علیکم

با احترام، مصیبت از دست دادن همسر گرامی‌تان را تسلیت می‌گویم. برای آن مرحوم آمرزش و غفران الهی و برای سرکارعالی و سایر بازماندگان محترم صبر و سلامتی آرزو مندم.

دکتر سیدعلیرضا مرندی

محمد شریعتمداری وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی^۸

محمد شریعتمداری وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در پیامی درگذشت بهزاد دماری استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران را تسلیت گفت.

به گزارش مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، متن پیام محمد شریعتمداری به شرح ذیل است:

اناالله و انا الیه راجعون

خبر تأسف بار درگذشت جناب آقای دکتر بهزاد دماری، استاد محترم دانشگاه علوم پزشکی تهران موجب تأثر و تألم اینجانب و همکاران شد.

اجرای ده‌ها پیمایش ملی، طراحی و کاربست بیش از ۱۰ برنامه ملی مداخلاتی در حوزه اجتماعی، معطوف به سالم‌سازی محیط کار و سلامت کارگران تنها بخشی از کارنامه همکاری درخشان آن مرحوم با این وزارتخانه است.

به فضل الهی این میراث ارجمند، باقیات الصالحاتی خواهد بود که روح مطهر ایشان را از نعمات و رحمت الهی بهره‌مند خواهد ساخت.

اینجانب ضمن عرض تسلیت به خانواده گرانقدر ایشان و جامعه علمی کشور، رحمت و مغفرت جاودان را برای آن مرحوم و صبر و شکیبایی را برای بازماندگان ایشان از درگاه خداوند متان مسئلت می‌نمایم.

⁸ <https://plp.mcls.gov.ir/>

دکتر انوشیروان محسنی بندپی استاندار تهران

خوشا آنان که بر این عرصه خاک
چو خورشیدی درخشیدند و رفتند
خوشا آنان که از پیمانۀ دوست
شراب عشق نوشیدند و رفتند

خبر درگذشت همکار خوب و صمیمی جناب دکتر بهزاد دماری را شنیدم و از این درگذشت جانسوز انسان ارزشمند و پزشک جامعه‌نگر و درد آشنای حوزه اجتماعی بسیار متأسف شدم. زنده یاد دکتر دماری از پزشکان تلاش‌گر، دلسوز سلامت مردم و درد آشنایی خاص در حوزه سلامت اجتماعی بود. فقدان وجود آن زنده یاد خلا بزرگی در حوزه سلامت اجتماعی بشمار می‌رود. اینجانب با عرض تسلیت به همسر گرامی ایشان سرکار خانم دکتر رهبری و یگانۀ دخترش و خانواده، غفران واسعه الهی و علو درجات را از درگاه ایزدمنان برای آن انسان فرهیخته سفر کرده از خداوند مهربان مسئلت دارم. روح بلند اش همواره شاد و در این ماه میهمان سفره مولی علی (ع) باشد.

دکتر محمدرضا واعظ مهدوی استاد دانشگاه شاهد

انا الله و انا الیه راجعون
درگذشت تأسف بار دوست و برادر عزیزمان جناب آقای دکتر دماری ضایعه‌ای تأسف بار و دردناک است. آن وجود نازنین، تلاشگری پاک و محقق پر تلاش بود. در عرصه‌های هماهنگی بین‌بخشی و توانمندسازی اجتماعی، همتی بی‌بدیل داشت. خداوند روح پاکش را قرین رحمت واسعه خویش فرماید و به همه دوستان عزیز و خانواده گرامی ایشان صبر عنایت فرماید. انشالله

دکتر حمید پوراصغری معاون امور علمی فرهنگی و اجتماعی سازمان برنامه بودجه کشور

اناالله و اناالیه راجعون

با سلام، خبر درگذشت دوست و همکار فرهیخته جناب آقای دکتر دماری باورپذیر نیست.

انسانی با آن همه شور و اشتیاق برای یاد دادن، یاد گرفتن و پژوهش کاربردی در جهت حل مشکلات جامعه. شاید علاقه وی به موضوعات بین‌بخشی مرتبط با سلامت کمتر در شرایط فعلی نظیر داشته باشد. خداوند روح او را شاد و مورد رحمت واسعه خود گرداند. خدمت سرکار خانم دکتر رهبری همسر گرامی ایشان نیز عرض تسلیت دارم و صبر و شکیبایی برایشان خواستارم.

دکتر سید محمدهادی ایازی معاون سابق اجتماعی، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

خوشا آنان که بر این عرصه خاک،

چو خورشیدی درخشیدند و رفتند

خوشا آنان که از پیمانانه دوست،

شراب عشق نوشیدند و رفتند

درگذشت دوست و برادر عزیزم، دکتر بهزاد دماری که توفیق همکاری در شهرداری تهران و معاونت اجتماعی وزارت بهداشت را با ایشان داشتم و شاهد علاقمندی و دلسوزی ایشان به موضوعات اجتماعی در نظام سلامت بودم را خدمت تمام دوستان و همکاران و به خصوص همسر گرامیشان سرکار خانم دکتر رهبری که خود از اندیشمندان این حوزه هستند و دختر عزیزشان تسلیت عرض می‌نمایم. آموزش الهی برای آن فرهیخته عزیز و صبر و شکیبایی برای بازماندگانشان را از درگاه الهی مسئلت دارم.

دکتر وحید قبادی دانا معاون وزیر و رئیس سازمان بهزیستی کشور^۹

اناالله و انا الیه راجعون

با نهایت تأثر و تأسف ضایعه درگذشت «مرحوم مغفور شادروان دکتر بهزاد دمازی» دانشیار پزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی تهران را تسلیت عرض می‌نمایم.

از محضر خداوند مهربان برای آن پزشک با اخلاق، دلسوز، امیدوار، سختکوش، برجسته و نمونه در حوزه سلامت اجتماعی رحمت و مغفرت واسعه و برای همسر بزرگوارشان سرکار خانم دکتر رهبری، خانواده و بازماندگان ایشان صبر و شکیبایی توأم با سلامتی مسئلت می‌نمایم.

محمد علی محسنی بندپی عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم

«انا لله و انا الیه راجعون»

سرکار خانم دکتر رهبری

با نهایت تأسف، ضایعه غم‌انگیز درگذشت همسر گرامی‌تان استاد دکتر دمازی عزیز را خدمت شما و خانواده محترمتان تسلیت عرض نموده، از خداوند متعال برای روح آن مرحوم علو درجات و غفران الهی و برای شما و خانواده محترم صبر و شکیبایی از ذات اقدس حق آرزو مندم.

^۹ <https://www.behzisti.ir/>

دکتر سید مرتضی خاتمی عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی

یکی زنده دل خفته در زیر گل

به از عالمی زنده مرده دل

مصیبت فقدان استاد گرانقدر شادروان دکتر بهزاد دماری را حضور جامعه علمی، اساتید، مدیران و فعالان اجتماعی نظام سلامت، همکاران و دوستان، بویژه خانواده محترم آن مرحوم تسلیت عرض نموده، از درگاه حضرت احدیت، برای آن فقید سعید، غفران و رحمت واسعه و برای همسر و فرزند گرامی ایشان صبر و اجر مسئلت دارم.

دکتر عباسعلی کریمی رئیس دانشگاه علوم پزشکی تهران^{۱۰}

خبر درگذشت همکار ارجمند و پرتلاش جناب آقای دکتر بهزاد دماری، دانشیار گروه آموزشی پزشکی اجتماعی پژوهشکده علوم اعصاب که پس از تحمل سال‌ها رنج بیماری، دعوت حق را لبیک گفت، موجب تأسف و تألم گردید.

فقدان این استاد ارزشمند که تا آخرین لحظات حیات، در امر پژوهش و تحقیق در زمینه سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و اصلاحات نظام بهداشت و درمان کشور فعالیت داشتند را به خانواده محترم ایشان، دانشجویان و دانشگاهیان، خصوصاً همکاران ایشان در پژوهشکده علوم اعصاب تسلیت عرض نموده، از خداوند منان برای آن فقید سعید، غفران و رحمت واسعه الهی و برای خانواده گرامی آن مرحوم صبر و اجر مسئلت می‌نمایم.

¹⁰<https://pr.tums.ac.ir>

دکتر علیرضا زالی

رئیس دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی^{۱۱}

خواهر گرامی سرکار خانم دکتر رهبری

سلام علیکم

خبیر تأسف بار درگذشت طیبب گرانقدر، مرد اخلاق، مدیر و مدبر جامعه پزشکی کشور، مرحوم دکتر بهزاد دمازی استاد ارجمند دانشگاه علوم پزشکی تهران موجب تألم و تأثر وافر گردید.

سال‌ها تلاش و مجاهدت این فقید عزیز در سنگرهای علمی و تلاش صادقانه در راستای اعتلای دانش پزشکی، سلامت و بهداشت کشور در صحیفه سترگ مجاهدان این مرز و بوم ثبت و مانا خواهد شد.

ضایعه درگذشت این همکار عالیقدر را به سرکار عالی و خانواده محترم و همچنین جامعه پزشکی و محققین کشور و همه همراهان و همکاران تسلیت و تعزیت می‌گویم. از درگاه خداوند متعال برای بازماندگان صبر و شکیبایی و برای آن مرحوم غفران و رحمت واسعه الهی مسئلت دارم.

دکتر کاظم ندفی

رییس دانشکده بهداشت

استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

درگذشت جناب آقای دکتر بهزاد دمازی استاد ارجمند دانشگاه علوم پزشکی تهران را به خانواده محترم، همسر گرامی و همکاران ایشان تسلیت و برای آن مرحوم غفران الهی مسئلت می‌کنم.

^{۱۱} <https://www.sbm.ac.ir/>

دکتر جلیل کوهپایه زاده

رئیس دانشگاه علوم پزشکی ایران^{۱۲}

انا لله و انا الیه راجعون

متأسفانه با خبر شدیم که دکتر بهزاد دمازی، استاد فرهیخته دانشگاه علوم پزشکی تهران و عضو وابسته فرهنگستان علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران دعوت حق را لبیک گفته و از میان ما رفتند. درگذشت مردی بزرگ، خستگی ناپذیر، تاثیرگذار و دارای آثار ماندگار علمی پژوهشی؛ چنان سنگین و جانسوز است که به دشواری به باور می‌نشیند، ولی در برابر تقدیر حضرت پروردگار چاره‌ای جز تسلیم و رضا نیست. اینجانب این ماتم‌جانگداز را به همسر گرامی ایشان سرکارخانم دکتر رهبری و فرزند عزیزش صمیمانه تسلیت عرض نموده و برای آنان صبر و اجر و برای آن عزیز سفر کرده، علو درجات را مسئلت می‌نمایم.

انجمن پزشکی اجتماعی

متأسفانه بامداد امروز شاهد فقدان دوست، همکار و استاد ارجمند جناب آقای دکتر بهزاد دمازی بودیم، زحمات ایشان در کسوت استادی در دانشگاه علوم پزشکی تهران، مدیریت اداره غیرواگیر وزارت بهداشت، مشاور معاونت اجتماعی وزارت بهداشت، مشاور ارشد دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی، ریاست انجمن علمی پزشکی اجتماعی ایران، عضویت فرهنگستان علوم پزشکی و دیگر عرصه‌ها هرگز از یاد نخواهد رفت. انجمن علمی پزشکی اجتماعی ایران، ضمن عرض تسلیت این ضایعه بزرگ به همگان به خصوص خانواده محترم آن عزیز، جامعه پزشکی و متخصصین پزشکی اجتماعی کشور و همدردی با ایشان، مراتب احترام خود را به روح بزرگ ایشان اعلام می‌دارد.

¹² <https://iums.ac.ir/>

دکتر باقر لاریجانی رئیس پژوهشگاه علوم غدد و متابولیسم

بسم الله الرحمن الرحیم

پژوهشگاه علوم غدد و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی تهران
و قریب است

شماره: ۱۳۰۰/۱۶۱
تاریخ: ۱۳۰۰/۱۲/۲۴
مکان: تهران

**خانواده محترم جناب آقای دکتر بهزاد دمازی
سرکار خانم دکتر رهبری**

خیر درگذشت مرحوم دکتر بهزاد دمازی موجب تأسف و تألم خاطر گردید. ضمن عرض تسلیت به سرکارعالی و خانواده محترمان و ابراز همدردی از پیشگاه حضرت احدیت برای آن فقید سعید علو درجات و برای بازماندگان معزز، صبور و بردباری و طول عمر همراه با عزت و سربلندی از درگاه خداوند سبحان مسئلت می‌نمایم.

دکتر باقر لاریجانی
رئیس پژوهشگاه علوم غدد و متابولیسم

پژوهشگاه علوم غدد و متابولیسم، قریب است، تهران، پلاک ۱۶۱، خیابان ولیعصر، تهران، پ. م. ۱۳۰۰
تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۱۲۱۳۴ | فکس: ۰۲۱-۸۸۸۱۲۱۳۳ | آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۱۶۱، پژوهشگاه علوم غدد و متابولیسم، قریب است
www.gim.ac.ir | ایمیل: info@gim.ac.ir

دکتر علی نوبخت
رئیس سابق کمیسیون بهداشت و درمان
مجلس و دبیر هیات مدیره انجمن‌های علمی

گروه پزشکی

هوالباقی

فقدان نابهنگام جناب استاد دکتر بهزاد دماری را به خانواده ارجمند ایشان و جامعه محترم پزشکی تسلیت می‌گوییم علو درجات آن فقید سعید و صبر و عافیت بخیری بازماندگان ارجمند را از خداوند کریم مسئلت می‌نماییم.

دکتر خسرو صادق نیت
رئیس مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره)

بسم الله الرحمن الرحيم

ضایعه درگذشت دکتر بهزاد دماری، هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران و رئیس دپارتمان حکمرانی سلامت پژوهش‌های علوم اعصاب را به خانواده محترم ایشان و همه اساتید و همکاران گروه علوم اعصاب مجتمع تسلیت عرض می‌کنم و رحمت و مغفرت الهی را برای آن مرحوم و صبر جمیل و اجر جزیل برای بازماندگان ایشان مسئلت می‌نمایم.

سخن آخر

به قلم یکنه دخترش، مهشاد

در طول مدتی که در کنار پدرم بزرگ شدم، در مراسمها و جلسات سوگواری‌های او بودم و در نهایت این کتاب و نوشته‌هایش را خواندم، رابطه‌ای بین پدرانگی منحصر به فرد ایشان و سربلند بودن او در حوزه کاری مشاهده کردم که فکر کردم گفتن آنها برای به فرجام رساندن این یادنامه ارزشمند است.

دکتر بهزاد دمازی انسانی دقیق بود. فرد یا سیستم‌های جامعه را دست کم و یا بالا نمی‌شمرد. ظرفیت‌های رشد و تکامل در آینده سلامت ایران را مشاهده و بر آن سرمایه‌گذاری می‌کرد. هیچگاه ایده‌ها و پروژه‌هایش فراتر از زمان و نیاز جامعه نبودند، بلکه با مطالعات فراوانش در حوزه‌های مربوطه و برنامه استراتژیک بلندمدت، نیاز جامعه حال و آینده را ترسیم و راه حل دقیقی را پیشنهاد می‌دادند. این حداقل فهم من از کلیت حوزه پزشکی اجتماعی است که در آن آینده‌نگری و سرمایه‌گذاری دقیق در برنامه‌های توسعه‌ای جامعه، مؤلفه‌هایی‌اند که به حل مشکلات سلامت جسمی و روانی و معنوی، که نه خیلی بزرگ و نه کوچک شمرده شده‌اند، کمک می‌کنند.

از طرفی دیگر، بهزاد دمازی، رفتار و شم پدرانگی دقیقی داشت. چراکه مطالعاتش، تفکراتش و همکاری تنگاتنگ و صمیمی او با مادرم برای ایجاد یک تیم خانوادگی و والدی من را به محیط اطرافم، نیازهای اجتماعی و فردی‌ام آگاه ساخت. والدینی که توانستند رفتارها و نحوه پرورش خود را با تغییر سن من انعطاف‌پذیر و تغییر دهند.

در چهار، پنج، شش و هفت سالگی با «بابا» شعر می‌خواندم و فن بیان تمرین می‌کردم، مشکلات مهدکودک را مرور، تعریف و تحلیل می‌کردم تا به راه حلی منطقی برسیم، در حالی که من روی کابینت آشپزخانه یا بالای میز کار پدر نشسته و با او صبحانه می‌خورم یا حرف می‌زنم. سپس دوره‌ای فرا رسید که پشتیبانی پدرم به معنای درک تغییرات نوجوانی و هیجان جدیدی برای ورود به دوره جوانی بود. درکی که نیازمند به ارتباط با سخنانی به یادماندنی، آموزنده اما نه چندان اندرزی بلکه از روی همدلی در گوشه‌ای از خانه، کافه، مسیر مدرسه و... بود. شاید اگر او مرا به پرسیدن سؤالات و حرف زدن در کودکی تشویق نمی‌کرد، در دوره نوجوانی‌ام سؤال‌های زیادی برای پرسیدن از او نداشتم. سؤالی مثل، معنای شغل او،

شیوه مدیریت خودم، وقتم، پول ماهانه‌ام، احساساتم و مسئولیت‌های معنوی و اجتماعی‌ام یا حتی معنای واقعی مشارکت اجتماعی، ادیان و باورها و خوشبختی در زندگی و.... به مرور، به من ثابت شد که بخش زیادی از خلاقیت، ایده‌ها و مهارت‌های پدرم اکتسابی بوده چراکه در طول انجام پروژه‌هایم، نوشتن مقالات و انجام سخنرانی‌های متنوع، او راهنمایی‌هایی دقیق و مکتوب در یکی از کتاب‌های کتابخانه‌مان را می‌زد و با هم مفهوم آن نکات را مرور می‌کردیم تا من تجربه‌ای عمیق در حوزه‌های علمی و فکری داشته باشم. به کلامی دیگر، او پدری بود که در دخترش سرمایه‌گذاری دقیق و دائم‌العمر کرد زیرا که کتاب‌هایش هنوز در کتابخانه‌اند، حرف‌هایش در ذهنم هستند و من را طوری پرورش داد که روش زندگی، آموختن، فهمیدن حرف‌ها، نوشته‌ها و شناسایی مشکلات و حل آنها و فهمیدن دنیا فراتر از آنچه می‌بینم را درک کنم حتی مختصر.

روزهای آخر اولین دو کتابی که در زندگی‌اش خواند را به من نشان داد، با نفس‌های کوتاه فصل‌هایی را نشانم داد که سوالات دختری نوجوان و مضطرب برای ورود به دوره استقلال را پاسخ می‌داد. آخر، حرفی برای گفتن نیاز نبود، نصیحت‌های پدرا نه او در من نهادینه شده بود چون آنها حرف نبودند، بلکه محصول یک پروژه گروهی ۱۸ ساله‌ای بود که «بابا» آن را مدیریت می‌کرد و حال با کوچکترین اشاره به کتابی، راهنمایی و یا یادآوری سخنی می‌توانم سخنان و حتی تفکراتش را بشنوم. به بیان دیگر، او مانند تعداد زیادی از پروژه‌ها در حوزه پزشکی اجتماعی، زیرساختی بنا کرد تا طبقات بعدی ساختمان زندگی من استوارتر، زیباتر و رو به آسمان و توسط تلاش‌های من ساخته شوند. فهمیدن معنا «حقیقی» پدری کردن همان فهمی بود که او از حوزه پزشکی اجتماعی در مشارکت بین‌بخشی با بقیه حوزه‌های علمی داشت.

پدرانگی او نیاز به نفس کشیدن، حرف زدن و بودن فیزیکی نداشته و ندارد، او می‌دانست پدر تا همیشه نمی‌تواند حضور بصری داشته باشد.

این روش او، ۱۸ سال زود فکر کردن برای لحظه‌ای که نتوانم با چشمانم او را ببینم نبود، بلکه، آینده‌نگری و برنامه‌ریزی دقیق برای باقی گذاشتن اثری بود که من آن را «حضور جاودان پدری حقیقی و نامیرا» می‌نامم.

«روحی که همیشه با من است، شاد»

منزل ابدی: قطعه نام آوران (۲۵۵) - رویف ۷۸۴ - شماره ۵۱۲
ششم اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

این یادنامه باهدف گر امیداشت و ماندگار کردن یاد و خاطره انسانی خلق
شد که هر لحظه از زندگیش آموختن بود و آموزش، با همان سبک و سیاقی که
خود در مستندسازی داشت، تا بلکه مؤید عینی این شعر باشد:

زندگی صفحه یکتای، هنرمندی ماست
هر کسی نغمه خود خواند و از صفحه رود

صفحه پیوسته بجاست
خرم آن نغمه که مردم بسیارند بر یاد

اگر برای من نخواهد چیزی در دنیای دیگر بماند، میزان خدماتی
است که توانسته‌ام برای حفظ حقوق سلامت مردم انجام دهم.

«دکتر بهزاد دمازی»